

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

November

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

F. OMNIUM SANCTORUM.

I. Novembris.

INnuce Iliadem, in pagellâ, inquam, omnes Sanctos tenes. Cæterum quæ festo huic die origo fuerit, lubet denarrare. Et principio id constat, cum Deos jam Romani plures ferè quàm homines numerarent, fanum exadificasse, in quo totus Deorum Dearumque grex stabularetur, & hoc ipsum ex re Pantheon dixisse. At anno, postquàm Dii omnes uni cessere *Deo*, anno supra sexcentesimo, Bonifacius IV. PP. vacuum à dæmonibus locum lustrare aggressus, relictus hanc *Virginis Mater* & *Divis* Martyribus sacrum voluit esse. In eam rem **XXXVIIII.** Divorum ossibus onustos currus cum triumpho, quàm potuit splendidissimo, induxit, simul ut ille ipse dies festus Romæ sanctusque esset, imperavit. Idem postea sub annum Christianum octingentesimum trigessimum quintum Greg. IV. per Occidentem sanxit, eam potissimum ob causam, ut quando, tum ob numerum innumerum, tum quòd virorum sanctorum pars longè maxima cælo, non item terris nota est, non potest Ecclesia singulis diem donare, certè omnes uno die veneretur. Atque hæc sunt diei hujus festa exordia. Tu, si sapias, numerum

au-

684 VITÆ SANCTORUM. I. Nov.
auge Beatorum. Nam ex omnibus Divis
nisi tu etiam aliquando unus es, heu! nul-
lus es. Ex Baron. & Mart. Rom.

*Veneremur Sanctos, quibus traditum
est triumphale regnum, judiciaria sedes,
Angelorum consortium, corporum immor-
talitas, beata visio, Christi conformitas,
stellarum claritas, sicura mansio grata so-
cietas, jucunda fruitio, & divini lumi-
nis sempiterna comprehensio. S. Laurent.
Justin. serm. de Omn. SS.*

S. CÆSARIUS MART. I. Nov.

PRæferēbat jam penē ipsi Romæ sefe
urbs Anxur, quod quem semel illa
omni ævo Curtium ostentarat, ipsa quo-
tannis exhiberet Italiæ. Nimirum vidif-
ses Kalendis Januariis lectissimum quem-
que è juventute equo & armis conspi-
cium pro salute Reipubl. è sublimi mon-
te in undas ire præcipitem, eoque facto
nomen apud cives patris patriæ promere-
ri. Et verò sceleris hujus irritamenta sce-
lera erant alia, quæ sex aut octo totos
menses inter omnem luxum & petulan-
tiam impunè piaculares ejuscemodi ho-
stia perpetrabant. Enimverò cum ei spe-
ctaculo interesset CÆSARIUS ex A-
fricâ redux, palàm facti atrocitatem ver-
bis castigavit. *Insaniam esse, urbem, ne
olim pereat, in flore suo facere perire, & ut
serventur cives malè, optimum quemque ex
his*

2. Nov. VITÆ SANCTORUM. 685
his occidere. quid hoc aliud esse, nisi orco
victimas sceleribus saginare, & sceleribus
velle Superos demereri? At non ita sentire
dux superstitionis Firminus, cujus im-
pulsu Leontius vir, consularis triduanâ
fame vexatum *Cæsarium* ante currum ad
Apollinis templum egit, nudum illum,
sed paratissimum sic ad luctam. Et vi-
ctum se fassus est Apollo precibus Divi,
cum templo & sacrificulo Firmino in ter-
ram dejectus sepultusque. Sed & Leon-
tius post annum carcerem & inedia
athleta Christi succubuit, priorque *Cæ-
sario* pro fide mortuus est, qui demum
culeo insurus cum Sacerdote Juliano in
mare demersus est (ut ipse pie jaçtabat)
& natus cælo & denatus. Certè haud
paulò rectius pro patriâ mori Juventam
docuit. Ex Lippeloo.

*Quid tibi cum carne & sanguine, qui di-
vinam in te gestas imaginem? quid tibi cum
mundo & vitis. qui ad hoc conditus es, ut
calum conscendas, atque cum Angelicis
spiritibus beatâ Dei visione fruaris?*
S. Laur. Justin. de Cont. mundi. c. 21.

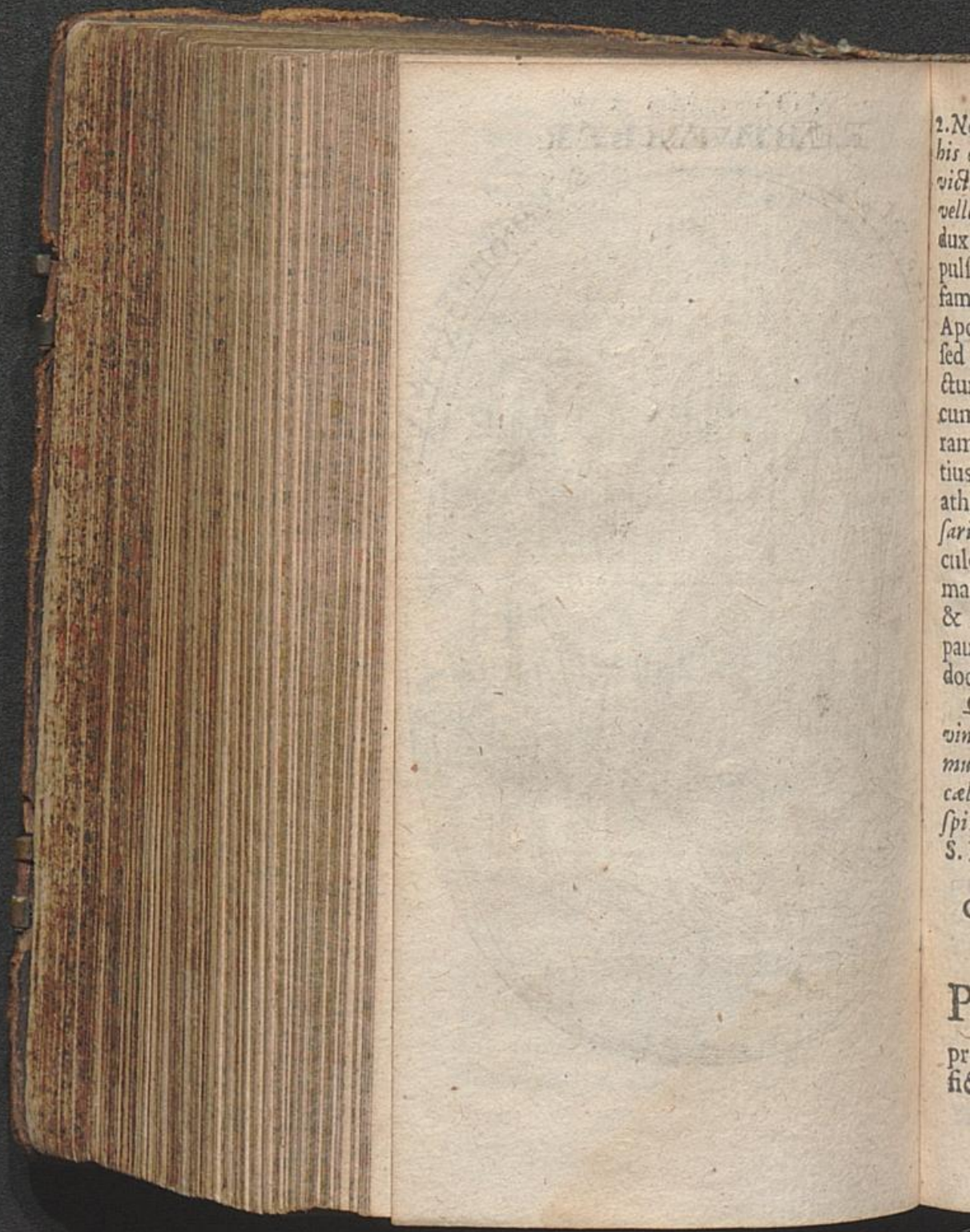
COMMEMORATIO FIDELIUM
DEFUNCTORUM. 2. Novembris

Pictas lacrymas, Mariane, oculis tuis
objicimus, ut his oratoribus tibi ex-
primamus veras, & quibus opem non
fictæ calamitati feras, nec jam pictos
extin-

NOVEMBER

Los.
ivis
cul-
m
des,
vor-
As,
a fo-
mi-
en
os.
efe
illa
no-
rif-
m-
pi-
on-
fo
re-
ce-
os
n-
o-
e-
A-
er-
ne
nt
ex
is

2. N
his
vict
velli
dux
puls
fam
Apo
fed
ctur
cum
ram
tius
ath
fari
cul
ma
&
pau
doc
vin
mu
cel
spi
S
P
pr
fic

2. Nov. VITÆ SANCTORUM. 685
his occidere. quid hoc aliud esse, nisi orco
victimas sceleribus saginare, & sceleribus
velle Superos demereri? At non ita sentire
dux superstitionis Firminus, cujus im-
pulsu Leontius vir, consularis triduanâ
fame vexatum *Cæsarium* ante currum ad
Apollinis templum egit, nudum illum,
sed paratissimum sic ad luctam. Et vi-
ctum se fassus est Apollo precibus Divi,
cum templo & sacrificulo Firmino in ter-
ram dejectus sepultusque. Sed & Leon-
tius post annum carcerem & inedia
athleta Christi succubuit, priorque *Cæ-
sario* pro fide mortuus est, qui demum
culeo insurus cum Sacerdote Juliano in
mare demersus est (ut ipse pie jaçtabat)
& natus cælo & denatus. Certè haud
paulò rectius pro patriâ mori Juventam
docuit. Ex Lippeloo.

*Quid tibi cum carne & sanguine, qui di-
vinam in te gestas imaginem? quid tibi cum
mundo & vitis. qui ad hoc conditus es, ut
calum conscendas, atque cum Angelicis
spiritibus beatâ Dei visione fruaris?*
S. Laur. Justin. de Cont. mundi. c. 21.

COMMEMORATIO FIDELIUM
DEFUNCTORUM. 2. Novembris

Pictas lacrymas, Mariane, oculis tuis
objicimus, ut his oratoribus tibi ex-
primamus veras, & quibus opem non
fictæ calamitati feras, nec jam pictos
extin-

686 VITÆ SANCTORUM. 2. Nov.
extinguas ignes. Id porro quàm merito
facias, ex annalibus D. Dominici discere.
Numeravit hic inter alumnos suos duos
præ cæteris pietati deditos, Bertrandum
alteram, alterum Benedictum. Ille pro
peccantibus, hic pro luentibus in flam-
mâ piaculari peccata multùm sollicitus;
preces ac sacrificia quisque in suos con-
gerenda credebat. Et pugnabat Bene-
dictus magnis rationum momentis, &
ajebat, illos, si modò velint, rebus
suis abundè posse consulere, ore suo
orare, manu suâ avertere iram Numinis
posse; hos verò, ut qui manu carerent,
atque auxiliari alterius egere. Contra
contendebat Bertrandus tam hos suæ sa-
lutis, quàm alteros illos, nî à præcipi-
tio abducerentur, interitus certos esse,
itaque gravius periclitantibus succurren-
dum. Et perstitisset in hâc sententiâ,
nisi ex purganti igne anima una omnium
legatione sancta, terrore suo sub noctem
insequentem, patrocinium suum & so-
ciarum ita persuasisset, ut jam nemo alius
pro his ad aram frequentius Bertrando
oraret. Et profectò si sapiamus, vicina
incendia, & nobis quoque jam jam im-
pendentia, communi operâ sopimus, hoc
est, cilicio apprimimus, precibus aver-
temus, flagris fugamus, gemiribus dif-
flamus, oculorumque imbre extinguimus
vindices ignes. Quin quisquis fila ma-
nu tenes, & globos *Virgini* sacros,
tenentia

tencere te funem puta, quo ex inferno carcere ascendere hodie ad cælum animas facias.

O fratres mei, qui modo modicam febrium, vel modicum quemcumque dolorem non potestis pati, quid, facietis, quantum dolebitis, quantum plorabitis illo incendio inflammati, & totaliter à pœnis absorpti? S. Bonav. serm. 1. de S. Laur.

S. EUSTOCHIUM V. 2. Novembris.

Fuit EUSTOCHIUM nobilissimæ & D. Hieronymo laudatissimæ matronæ filia, ejusdemque virtutis ex asse heres. Degebat illa sub patruum Hymetii tutelâ, certa nulli nisi Agno nubere, eamque ob rem animi potius mundo, quam corporis studens, & hoc pulchrior, quò negligentior sui. At Hymetius alta omnia animo volvens, ut quàm pulcherrimè posset ornatam virginem ad nuptias nobilissimis juvenibus venditaret, eam curam conjugii Prætextatæ demandat. Hæc igitur EUSTOCHIO vestes induere, ad elegantiam sæculi factas, faciem fūco tingere, frontem & aures gemmis pingere, crines ferrò & igne fingere, denique totam ad lasciviam venustatem componere. Sed in tam pulchrâ EUSTOCHIO nihil jam cælo placuit, præter lacrymas, quibus naufragium timens virginitas quotidie innatabat.

Peri-

Periclitanti tamen succurrit Angelus bonus, & in somnis ad Prætextatam, *Nimirum*, ait, *egregia cognati sanguinis lena, mundo conciliabis DEO desponsam? DEUM nauseas generum habere, terra filium quæris? ex fronte virginis palestram Veneris facis! ex oculis Cupidini muscipulas struis? ex capellis laqueos nectis amantibus? At non impunè hæc facies. Jam enim, ut abstinere à lenociniis manus discant, arescet manus: jam domum Christus EUSTROCHUM, te orcus ducet: si porro neptem DEO invides, certè morti conjugem liberosque non eripies. Atque hæc omnia evenisse ordine Hieron. affirmat. ò Superi! quid ad nostræ elegantiam atatis dicetis; quando puellæ viros induunt, & (quod turpius longè est) calamistrati viri (phui) in puellas degenerant? S. Hier. *Conditor Angelorum dum in præsepio vagiens reclinatur, non ostro, sed vilibus legitur panniculis involutus. Erubescat ergo terrena superbia & arrogantia redempti hominis, ubi erumpentibus radiis exorti coruscet humilitas Redemptoris. S. Pet. Dam. l. 6. Epist. 14.**

S. WENEFRIDA V. M. 3. Novembris.

WENEFRIDAM nobilem è Britannia Nympham Christo Benvocus vir famâ sanctimonix id ætatis longè maximâ despondit. Nec abnuebant
pa

parentes in tam amplas spes filiam dare ;
sed obstabat Cadocus regis Alani filius ,
ausus castissimam & cælo datam fidem
tentare , cum sola virgo domi ageret. Illa
verecundata aliquamdiu tam inornatam
se deprehensam , in cubiculum abiit
velut mundum inde muliebrem petitu-
ra , reverâ ad asylon (templum) propera-
tura. At Amor tam magnus tyrannus
quàm parvus puer pingitur , alas Cadoco
insequenti suas præbuit. Hic prehensam
virginem & reluctantem ense obruncat.
Et ecce & virtutis & sceleris præmia. Ad
sanguinis fontem fons alteraquæ limpi-
dissimus exsiliit , suasque undas ita etiam
hodie sociat , ut tamèn ripam sanguine
castissimo pietam nunquam abluat ,
muscusque odorem virtutis semper spi-
ret. Porro Benvocus Martyris caput ad
latronem asportavit , ut in eo velut spe-
culo facinus suum & videret & fleret.
Cæcum morti in eo loco devovit , &
WENEFRIDAM , juncto cum corpus-
culo capite , vitæ reddidit. Et Cadoci qui-
dem ajunt etiam corpus disparuisse ,
(Orco nimirum cum animâ tumulan-
dum) WENEFRIDAM verò in virtute
tam doctam virginibus cæteris Withe-
riaci magistræ datam fuisse ; illic mi-
ris multis illustrem ultimò concubiâ
noctæ ab ipso Christo sponso ad nuprias
evocatam abiisse. Ad has quid nî Maria-
ni etiam vos itis ? Ite , & si vox virgo
Xx vobis.

690 VITÆ SANCTORUM. 4. Nov.
vobis est, Hymenæum (licet) canite.
Ex Suario.

*Quid sit mundana dignitas & honor,
apparet in pulvere; potestas & gloria co-
gnoscitur in cinere; lascivia autem inconti-
nentium & petulantia demergentur in ba-
rathri carcere. S. Laur. Iust. ligni vi-
tæ. c. 5.*

S. MILUS EP. MART. 4. Novembris.

MILUS Persa cogitabat stipendia sub
rege facere. Sed cælum sibi aucto-
raturum ad sua signa compulit, postquam
horrido viso objecto, ostendit quam
malè ad tyrannum mundum fugitivi ho-
mines à D E O transiremus, et si tot sti-
gmatibus, quot beneficiis ab hoc no-
tari. Nec diu Christo militavit, cum
Pont. inauguratus ordines inter Chri-
stianos cœpit ducere. Sed non tam mul-
tæ gravesque illi cum hoste, quam cum
domesticis pugnæ fuerunt: quamvis
quæ pastorem noluerunt, perierunt de-
inde oves, urbe & vitâ amisâ; quod ip-
sum bonâ fide illis, sed non sine lacrymis
MILUS vaticinatus est. Alteri etiam E-
piscopo impendentem è cælo vindictam
prædixit; cumque ille non audiret, ver-
borum tonitrua fulmen excepit, & sur-
das aures correxit. Virum principem
gravi ægritudine decumbentem, admotis
non manibus, sed precibus absens cura-
vit.

4. Nov. VITÆ SANCTORUM. 691
vit. His atque aliis adduxit longè pluri-
mos, in Christi leges ut jurarent? sed non
regem etiam, qui multis suppliciis ex-
cruciatam MILIUM ferro devovit, &
carnificis munus cum fratre divisit. Hos
quoque semianimis Divus approporan-
tem Nemefin iussit cavere. Nec nisi diem
hæc absuit. Postridie enim, dum ambo
cervum fugientem jaculo insequuntur,
ambo exerrant, sed mutuis se vulneribus
fratres conficiunt. I, seram cæli vindi-
ctam memora, quando cervo & jaculo
ocyor venit. *Ex Menais.*

*Quidquid aliis accidit, tibi accidere
potest: quia homo es: homo de humo, li-
mus de limo; terra es, & de terrâ vivis,
& in terram reverteris, quando veniet
dies ultima, quæ subito veniet, & forsitan
hodie erit. S. Bern. in Medit.*

S. CAROLUS BORROMÆUS. 4. Nov.

ERubescant, puto, ad CAROLI purpu-
ram omnes purpurati. Reditus Eccle-
siasticos, nec ab illustrissimo parente
aliter quàm in pauperum usus verti pa-
tiebatur. Galero & infulâ insignis Paro-
chorum vitam ipse inspicere, ipse mor-
bidas oviculas curare, ipse pro suggestu
his acclamare, ipse Sacramentis pascere.
Quid hîc illi animarum pastores, qui
suum numquam numerant, qui neq; no-
verunt gregem? Atqui ille, quæ diximus,
tunc

692 VITÆ SANCTORUM. 4. Nov.
tunc fecit, cū provinciam dira lues
famesque popularetur, quando, ut Chri-
stum operiret, parietes aulais, se lectu-
lo etiam nudavit. Pestem supplicationi-
bus avertit ad DD. pulvinaria institutis,
in quibus ipse nudus pedes, funeque in
collum injecto, crucem prætulit, & in
hâc clavum ex illis unum, è quo nobil-
lissimum olim anathema Servator pe-
pendit. Porrò authoritati Ecclesiæ vi-
tam posthabuit; & suam purpuram suo
iterum sanguine pinxisset, nisi globus
Divum jussus ferire à tergo ad pedes de-
lapsus esset. Puer, cū alii ludos, ipse
VIRGINI templa obibat. Præter Ho-
ras Canonicas, etiam Marianas quotidie
dixit, & dici à domesticis voluit. Sub
MARIÆ nomine collegium adolescen-
tulis nobilibus extruxit. MARIÆ sta-
tuam ante omnium templorum portas
posuit. Hujus icone armari omnes mili-
tes suos voluit, forti utique clypeo. Mit-
to cætera, hoc addo: alios purpura, CA-
ROLUS purpuram ornavit. Ex vitâ.

*O si consideraremus, quis sit Deus iste,
qui nos dignatur aspicere, cui tam gratus
est, quidquid pro salute animarum fit,
quàm avidè & promptè curveremus om-
nes, dicentes, Domine. Ecce ego, mitto
me! S. Car. Borrom. Concion. 4. in
Syn. xi. habita.*

S. IO.

S. IOANNICIUS C. 4. Novembris.

Quid aulâ confers, si sanctiùs in cau-
 lâ viximus? Dum gregem pascit, o-
 vis est IOANNICIUS; dum evectus à
 fortunâ latus jam Ifaurici Leonis sti-
 pat, in lupum abit, & rabiosâ hæresi
 correptus tristè terris & cælo ululat.
 Exi, ah! aulâ exi, IOANNICI, si exi-
 re errore gestis. Audit talia monentem
 Anachoretam: sequitur vocem, ab aulæ
 frequentia ad silvæ solitudinem invitan-
 tem, jamque inter aulicas larvas etiam
 hæresin abjicit. Agnoverunt itaque ite-
 rum & amarunt IOANNICIUM suum
 Superi, cumque invidia illi venenum
 mileret, fraudem detexerunt. Ille pre-
 ces veteres frequentavit: *Spes mea Deus*
Pater, asylon Christus, scutum Spiritus
est. Certè unica crux & panoplia & pan-
 chrestum IOANNICIO fuit. Hâc ille cum
 gregem suum circumscripsit ad preces a-
 biturus, nihil umquam ex illo desidera-
 bat; hâc morbos pellebat, serpentes ex-
 armabat, rumpebat vincula, medios ho-
 stium cuneos penetrabat, ipsos malos
 demones fugabat. Ipse tamen fugere non
 erubuit, cum in impuras cogitationes
 pugnandum fuit. Quin, cum è virgine
 sacrâ has proscripsisset, sed iisdem se ob-
 fessum animadverteret, ita ab his abhor-
 tuit; ut non dubitaret rectâ ad draconem

694 VITÆ SANCTORUM. 4. Nov.
tendere, prædamque se illi (si Numini
placuisset) devorandam objicere. Et pro-
fectò, si sapit juvenus, non ita ad flam-
mantes draconis oculos, non sibilos ira-
tos, & dentatos rictus, uti ad aspectus Ve-
neris molles, ad verba mellea, & arriden-
tia oscula exhorrescet. *Ex Metaphr.*

*Luxuriam mortem animæ ille evadere po-
terit, qui ipsius occasiones fugit, principii
tentationis resistit, carnis desideria frangit,
corporis abhorret otium, corporis resolutio-
nem recogitat, & præcipuè cordis humili-
tatem possidere conatur. S. Laurent. Iustin.
lib. I. de Spirit. interitu animæ.*

S. EMERICUS CONF. 4. Nov.

Pater EMERICO D. Stephanus fuit
Ungariæ rex. Matrem in terris Gile-
lam, D. Henrici Imperatoris sororem,
in coelis Mariam salutavit, cui natum
unicè semper pater commendaverat. A
tantis parentibus minimè degener EM-
ERICUS, non dies modò, sed quas ju-
ventus somno aut voluptatibus, hoc est,
somnia, dare amat noctes, precibus
pius vigil transcripsit, non prius ab au-
rorâ deprehensus, quàm omnia Vatis
Iessæi cormina decurrisset, & post singu-
la intercalare osculum terræ fixisset. O-
culos habuit tam pyros, ut ipse animo-
rum occulta sensa perspiceret. Nam iul-
sus à parente salutem ferre viris Dio da-
vo.

4. Nov. VITÆ SANCTORUM. 695
votis, oscula quidem in omnes amicis-
sima dispensavit, aliis tamen plura atque
aliis tulit, non neminem etiam septies
dissuaviatus. Causam deinde rogatus,
oscula sua meritis singulorum respondere
affirmavit; qui plurima tulisset, cum vir-
ginem ad id ætatis animum gestare, mil-
le etiam osculis dignum. Ipse cum vocem
audisset cælo allapsam, nihil præ virgini-
tate Superis arridere, quàm mox *Deo Dei-*
que Matri florem suum dicavit. Nec spon-
sam prius admisit, quàm suum & ipsa
cælo despondisset. Et placere ita hi Nu-
mini, ut abstinere jam non potuerit ma-
num, sed ex his *Emericum* beatâ morte
decerptum in sua rosaria transtulerit. Eò
enim ferri Eusebius Episcopus vidit. In-
de tu quisquis adhuc cum vento, cum
æstu, cum hieme luctaris flos virgo.
Marcescis, si te cælum non carpit, &
marcescentem manu scilicet *Virgo* abji-
cit. *Ex Surio.*

*Duo sunt amores; mundi, & Dei: si
mundi amor in te habitet, non est, quâ in-
tret amor Dei, recedat amor Mundi, &
habetet Dei; melior accipiat locum. ama-
bas mundum? noli amare mundum; cum
exhauseris cor amore terreno, hauries divi-
num. S. August. Tract. 2. in Ep. S. Ioan.*

SS. GALATION ET EPISTEME MM.
5. Novembris.

Nulli æquè flores cælo arrident, ut animi virginis lilia, maximè quæ ex thalamo surgunt, hoc utique pulchriora, quo rariora. Vides hodie tamen hæc in GALATIONE & EPISTEME, quibus castissimum thalamum virginitas stravit, verecundia ornavit, mors defendit. Et GALATIONEM quidem matri sterili, si Christo adhæreret, spondit Anachoreta, firmavitque pactum in somnis visus in cruce Christus. Liberata utrimque fides, & filio hereditatem parens uterque Fidem, sponsam verò EPISTEMEN reliquit formâ singulari & omnibus virtutibus dotatam. Hæc celesti ostento, nec uno, instructa cum virginum beatos choros esset intuita, facile virginitatem etiam in conjugio coluit. Galatione exinde inter monachos abditto, ipsa inter virgines velatas vixit, abductaque per visum cum marito in caelestia palatia, iussaque coronam sperare, etiam ad sanguinem *Deo* litandum animum exerit. Etenim eunte ad tribunal impium Galatione, pari passu virum mulier secuta, negavit rectè facere conjugem, si sine conjugate ad coronam aspiraret, quam nuper utrique cælum promississet. Et vero hanc non minùs spon-

sa

5. Nov. VITÆ SANCTORUM. 697
sæ quam sponso deberi. Itaque cum,
ut in lecto casto, ita etiam tormentis
omnibus socia esset, post corpus vir-
gis concisum, post infixas sub un-
guas spinas, linguâ primo & pedibus
manibusque, post capite etiam sunt trun-
cati, felicissimi conjuges & sine filiis
morituri, nisi hoc, in quos omnia bona
sparserant, pauperes negarent. Ex Me-
taphr.

*Beatus, qui sacra Virginitatis hortum
conclusum, fontemque signatum Christo Do-
mino inviolabiliter consecravit. Ipse procul
dubio in æterno sponsi convivio, unâ cum
B. Mariâ Virgine Virginis Matre, Regi-
nâque Virginum Agnum sequetur, quocum-
que ierit. S. Laurent. Iustin. de Regim.
Prælat. c. 8.*

S. MALACHIAS EP. 5. Nov.

A Des turba literaria, & si placet, eun-
tem ad ludum puerulum MALA-
CHIAM comitare. Vides ex viâ subsi-
stentem, & passis brachiis identidem
non Apollini sed Numini supplicem? O
plures sic ad scholas itarent, ut plures
inde Malachia redirent! Nunc unicum
laudamus, qui Sacerdotio à Musis do-
natus sororem è piacularibus flammis fa-
cto sacrificio exemit, mox patriæ (Hi-
bernica) Episcopatum tulit. Verum uti
honor artes alit, ita invidiam provocat.

XX 5

Ca-

698 VITÆ SANCTORUM. 6. Nov.
Capiti *Malachia* plures infidias posue-
runt, ut ipsius insulam suam tegerent ca-
put. Sed caelum pro virtute pugnavit.
Nam dum *Malachias* ad asylon templum
confugit, tempestas omnes ejus hostes
fulminavit, lacerosque eorum artus hinc
inde stipitibus arborum ad cogirati par-
ricidii infamiam suspendit. Sed & mu-
lier, quae linguam in Divum armaverat,
putrescere hanc sensit, ut oris virulen-
tam infamiam graveolentia proderet. Al-
ios oculorum orbitas, ferrum alios
ignesque & daemon malus sunt ulti. Ita
omnibus periculis subductum caput in-
tutas latebras Claram Vallem tulit, & ut
securum jam esset, cuculo abdidit. Mo-
rienti oculos clausit D. Bernardus, quem
quia praconem laudum etiam suarum
habere meruit, non jam Achilli Home-
rum puto invidet. *Ex S. Bern.*

*Beatus, qui se ab omni macula purum at-
que integrum servat, ut cum fiducia in de-
um suam recipiat Regem gloria; qui cum
reverentia ac timore ad sacrosancta myste-
ria Servatoris accedit, seque vitam aeter-
nam suscipere non ignorat. S. Ephrem. in
Beatitud.*

S. ANDREAS FUNDANUS EP.
6. Novembris.

Recte dixit, qui dixit primum ad lap-
sum gradum esse, occasionem non
fuge.

6. Nov. VITÆ SANCTORUM. 699
fugere. Id si homines inficias ire velint,
ecce mali dæmones ultrò fatebuntur.
ANDREAS omnibus virtutibus, sed
castitatis laude imprimis clarus feminam
domi suæ, privatus primum, post Fun-
danus etiam Episcopus, habebat ipsam
quoque Deo devoram. O, ut fumo
semper ignis est proximus! Ibat Ro-
mam ex Campaniâ Hebræus nescio quis:
deprehensus à tenebris ad Apollinis fa-
num divertit, & intempestâ nocte in se-
natum cum regulo suo frequentes coire
orci principes videt. Hic dum rem bene
gestam singuli gloriantur, & alii alia fa-
cinora sibi quisque palmaria clamant;
insolentior cæteris unus aliquis, & mul-
tùm nequitiâ suâ superbus, jactat id
tandem magno molimine se effecisse, ut
ANDREAS Præsul mulierculæ tergum
molliter distringeret. Enimverò accla-
matum ob omnibus est; & factum id
multis Pluto laudavit, veluti que jam de
victo ANDREA triumphus decretus est
tenebrioni, Sub ea in discedentium ocu-
los Iudæus incurrit; sed quòd aliena ar-
ma, Crucem, more Christiano obje-
cisset, tantùm risere hominem, testam
probè signatam, cæterà inanem dicti-
tantes. Nempe hic rectâ ad *Andream*,
qui Hebræo Christianis & fano *D. An-
dræe* Apost. transcriptis, domo abhinc
omnes omnino mulieres proscripit. Au-
dite hæc aris devota pectora. *Feminae*
apud

700 VITÆ SANCTORUM. 7. Nov.
apud vos si exulaverint, ab exilio castitas
redibit. *Ex D. Gregor.*

*Ne sub eodem cum mulieribus tecto man-
sites, nec in præteritâ castitate confidat,
Nec sanctior Davide, nec Samfone fortior,
nec Salomone potes esse sapientior; memento
semper, quòd Paradisi colonum deposses-
sione suâ mulier eiecerit. S. Hieron. Epist. 1.*

S. ENGELBERTUS EPISC. M.
7. Novembris.

CUnas, vitam, Mortem, omnia in
ENGELBERTO præclara reperio,
& digna infulâ Coloniensi, quam ille,
uti & libertatem Ecclesiæ, etiam contra
cognatum sanguinem (audiant utinam
hæc illi, qui Christi patrimonia sua pu-
tant, & in suos effundunt!) toto pectore
propugnavit, ipsique adeò vitæ ante
habuit. Neque enim alia ulla fuit cau-
sa Friderico Isenburgensi Comiti, & pa-
trono ENGELBERTI, cur sub annum
millesimum, ducentesimum & vigesi-
mum quintum, inmissis sicariis exiti-
nere nepotem obtruncaret, parricidio
tot sceleribus, quot vulneribus pleno,
quæ quadraginta & septem erant. Nec ve-
rò minus piæ, quàm fortiter est mortuus
ENGELBERTUS. Nam, ut taceam
Virginem solemnibus omnibus diebus Mer-
curii jejuniis cultam, monitus per li-
teras de insidiis, animum quidem
con-

confessione purgavit & lacrymis expiavit, cæterum ut ne hostem proderet, igni literas damnavit. Fridericum deinde, cum jam parturiret ultimum scelus, hospitio non semel cum suis excepit, neque comitem habere viæ abhorruit, utque malus Genius ex ore alieno palam factus est, moriens Christo Christi verbis pro hostibus suis supplicavit, facultatem ob id nactus mira (quæ innumera sunt) patrandi. Sub idem ferè tempus lunæ geminam alteram lunam cœnobita vidit gladio insignem, ne dubitaret orbis, sideribus novum sidus *Engelbertum* additum.

Ex Surio.

Optimum vindictæ genus est, culpam ignoscere, & humanitatis beneficia non negare; mala pati, & stiticia gratiæ communicare. Hoc supernæ Deitatis opus est quæ quotidie innumerabiliter injuriis lacebitur, & sustinet; blasphematur, & non irascitur. S. Laur. Justin. de Casto connub. c. 18.

S. GODEFRIDUS EP. 8. Nov.

Cœpit GODEFRIDUS in tempore (quinquennis utpotè) ad sanctitatem inter cœnobitas conniti, Musis juxta & pietate succollantibus. Anno ætatis xxvi. Abbas, inde Pont. Ambianensis, mirum est quàm benignum se miseris exhibuerit, tredecim quotidie de his epulo
foli-

702 VITÆ SANCTORUM. 8. Nov.
solitus excipere, ablutis suâ manu eorum
pedibus; nihil utique alienum à summâ
dignitate existimans, facere, quod prior
Pont. Max. Christus fecisset. Et fortè
benè magnum, & qui culinæ unicus su-
perabat, piscem inde ipse asportaverat,
donum leprosis stipem rogantibus. Ei
rei cum absens tunc succenseret postea
œconomus, illud modò respondit G O-
D E F R I D U S: *Etiâ atque etiâ videret,*
illène abundaret, an pauper Christus esu-
raret, rectius? Et verò ut hunc regeret,
non dubitavit suis laciniis summâ hieme
se spoliare, & mendicabulum his dita-
re, ipse contra frigora hâc unâ charita-
te satis armatus. Jam clementiâ in sub-
ditos illud sit argumentum, quòd ad
tyrannum, quem ob scœlera templo pro-
scripserat, per maxima itinera exal-
ceatus contendit, & ad facinorum de-
testationem reum supplex in genua Iu-
dex invitavit: quin tunc etiâ contu-
macem nihilominus captivum postea in
libertatem asseruit. Quòd tamen cives
Ambianenses monita ejus vel negligere-
rent, vel contemnerent etiâ, igneos
urbi exercitus imminere vidit, interit-
tum hujus, ut. D. Firminus G O D E F R I-
D O vaticinatus est, portendentes, qui
non multo post reapse delapsis cœlo flam-
mis est insecutus. Nos, ne cœlo *Dens* ig-
nes, oculis lacrymas rectè pluemus. Ex
Scrio.

Si

Si tam sollicitè corporalis fugitur mors, ut nemo mori velit, quantum fugi debet æterna? Si momentanea rationabiliter sunt evitanda tormenta, quæ finem habent, quo animo fugienda sunt omni sine carentia.
S. Laur. Iustin. c. 17. de Contemptu mundi.

MEMORIA CRUCIFIXI BERYTENS. 9. Novembris.

Nimirum facile *Christo* cum Carpo hodie credemus, velle illum iteratò pro nobis mori, si modò vivere nos velimus. Berytus civitas est Tyro & Sidoni contermina. In hâc sub annum DCCCLXV. habitare inter spinas lilia, hoc est inter Hebræos Christianos, vidisses. Et fortè Christianus ædibus suis Iudæo cessit, alioque migravit, oblitus secum ferre nobilissimam & ab omnibus retro majoribus acceptam hereditatem *Christi* imaginem cruci suffixam, opus ab artifice manu ipsius Nicodemi commendandum. Spectasses in nepotibus suis antiquos Servatoris hostes, & non jam odii simulachrum, sed ipsissimum veteris impietatis bellum. Iterum *Christus* vincula fert, & captivus triumphatur, agitur, raptatur. Iterum sputa volant, alapæ insonant, flagra crepant, spinæ se armant, clavi malleique intonant. Iterum fel, & felle suo acerbior

704 VITÆ SANCTORUM. 10. Nov.
brior lingua s̄avit. Denique (ô-cali pa-
tientiam!) iterum pectus ferro impio
petitur; atque, ut ne aberrasse existimes,
iterum fons geminus sanguinis & undæ
fluit. Hic omnium morborum medicus
febres pellere, lepram abstergere, clau-
dos in pedes erigere, ipsis denique sce-
leris auctoribus oculos ita aperire, ut
tam cæci nuper fidei tunc lumen aspice-
rēt, miraculo hoc gratiore, quod urbs
tot jam Longinos, quot paulo ante
Iudæos numeraret. *Ex actis Nicenæ
Syn. II.*

*Cum ponis oculos tuos, ut non respicias
calum: & voluptiosis carnis tuæ motibus
moveris, durioribus clavis pedes Omni-
potentis transverberans illi infers suppli-
cium, dum momentaneâ voluptate volun-
tatem dominantis excludis. S. Pet. Dam.
ferm. 38.*

S. THEOCTISTA V. 10. Nov.

Restius hoc die Lesbos THEOCTI-
STAM, quàm olim Sappho suam lau-
dat. Apage decimam Musam, quæ virgo
non est. At quam scribimus, THEOCTI-
STA, inter virgines sacras à primis
annis educata virginitatem etiam ipsa
spirat, gratissimum odorem illi, cui ode-
raturum mundus non abstulit. Et potuere
THEOCTISTÆ libertatem eripere A-
rabes prædones, sed non pudorem proin-
de,

10. Nov. VITÆ SANCTORUM. 705
de, ut qui numquam expugnatur, nisi
tibi à proditore animo habitatur. Itaque
cùm vivere inter latrones animorum se
videret, in silvas aufugit horridas & me-
tuendas, sed fidas semper virgini late-
bras. Hic ad templi rudera castissima
Sacerdos preces cælo facere, corpuscu-
lum herbis, animum cæli deliciis pasce-
re. Tandem cùm annos vixisset v.
supra xxx. & veste jam defluente foliis
pudorem tegeter, venatori visa est, pro-
monstro utique habenda, si vox & vir-
tus non prodidissent. Texit tunc suis ve-
stibus hic, & anno vertente cibo divino
recreavit. Sed cùm à venatione denuò
ad illam viseret, exanimem reperit, &
de tam nobilibus exuviis manum sibi
dexteram abstulit. Verùm cùm non nisi
restitutâ hâc solvere è portu potuisset,
narrassetque miraculum sociis, accur-
rerunt hi venerabundi, sed nihil quid-
quam præter virtutis vestigia invenerunt.
Dubitarem à quibus ablatum corpus fo-
ret castissimum, nisi tumulari virginita-
tem ab Angelis Catharina doceret. Ex
Metaph.

*Per humilitatis custodiam servanda
est munditia castitatis: si enim spiritus
piè sub Deo premitur, caro illicite super
spiritum non levatur: nam si auctorem
suum superbiendo contemnit, jure à subje-
cta carne prælium suscipit. S. Greg. l. 26.
Mor. c. 13.*

Yy

S. MAR-

S. MARTINUS EP. II. Novembris.

EXistimaverat MARTINUS Neophytus etiamnum, mediâ chlamyde suâ mediûm pauperem utcumque se tenuisse; sed insequenti nocte totum eâ se vestisse Christum vidit. Pont. Turonensis Divorum aspectu atque adeo familiaritate, cali præsertim Regina, inter Theclæ & Agnetis comitatum, jucundissimè perfruebatur. Bonorum Angelorum manu palam adjutus, malorum fana & simulacra subruit. Quanti Sacerdotii majestatem faceret, tunc ostendit, cum eam Imperatoris antehabuit, primumque in epulo poculum præbens non Imp. Maximo, sed Sacerdoti suo porrexit. Quin ipsam Imperatricem famulam ad mensam habuit, & tum hæc se basilicè vixisse putavit, cum micis, quas reliquas fecit MARTINUS, veli potuit. Orci præstigiatorum, qui Christum ementitus, cætera habitu regio illi se obtulit, ita delusum dimisit, ut diceret, alium nullum Christum se nosse, præter crucifixum. Venienti ad se cum Imp. Valentinianus assurgere negligeret, facere hoc assurgens e sede flamma coegit. Extremum æger in fugam iterum demonem malum egit, uti lubens moriturus, ita ad majores labores, si Numini placeret, porro victurus. Sed placuit

12. Ne
huic
menti
re. C
nisi c
hoc c
Sulp
Ecc
in ext
Quod
nini
demon
indig
impen
S. Gr
S. C
UT
& q
bean
pore
e C
dolet
indo
certa
Mec
ultim
demon
suor
quia
aut
ecce

huic MARTINUM inter beatarum mentium plausus cantusque ad se evocare. Conditionis tamen suæ memor, non nisi cineri incubans mori voluit. At ex hoc cinere suus cælo Phoenix prodiit. Ex Sulp.

Ecce Redemptori minime sufficit, quod in extremo iudicio dicturum se perhibuit. Quod fecistis unum de fratribus his meis minimis, mihi fecistis; nisi & ante iudicium demonstraret, quæ quisque nunc bona opera indigentibus exhibet, ei hac specialiter impendi, cuius hac amore exhibuerit.
S. Greg. hom. 39.

S. CUNIBERTUS EP. 12. Novembris.

Utrumque CUNIBERTUS, & qui adolescens rapere in se oculos possit, & quid amare oculi in adolescente debeant, docebit. Nam si è pulchro corpore gratior venit virtus, gratissima è CUNIBERTO venit necesse est, adolescentulo, in quo & forma rara, & indoles elegans, & mores suavissimi certamen de palmâ videntur suscepisse. Mequidem iudice his omnibus imperavit ultima in generoso adolescente animi demissio, quâ nobilissimus æqualium suorum foscus ad infima etiam obsequia descendere non erubuit, neque jam aut calceos purgare, aut purgatos inducere aliis abhorruit. Talis facile regis

Y. 2

Da

708 VITÆ SANCTORUM. 13. Nov.
Dagoberti (cujus inter ephebos agebat)
oculos cepit, tunc præsertim, cum dor-
mienti cælum inusitatâ luce advigilare
perspexit. Nam post hoc ipforum su-
perum testimonium non potuit quin ca-
stissimè amplexatus dulcissimeque deos-
culatus CUNIBERTUM in filium rex adopta-
ret. Sed ambivit nobiliorem hereditatem
cæli capax animulus, mundoque valere
jusso, DEO & aris se addixit. Ab his ad
Pontificatum Colonensem evectus est,
bonis utique avibus, quando sacrificantis
caput ambire candidissima è cælo colum-
ba visâ est. Obiit cæli delictum, & amor
civium, anno DCLXIII. & amare se vicis-
sim hos mortuus ostendit, cum grassan-
tem urbe ignem, & jam D. Petri basili-
cam expugnantem, pressit domuitque.
Neque mirum hoc nobis videtur; majo-
res & Veneris flammâs puer jam vicit.
Ex Surio.

*His qui ex Deo sunt, omni te obedientiâ
& humilitate substerne, ut, qui in te Chri-
stum quarunt, Christum inveniant, & in
mansuetudine, quam exterius viderint, an-
torem mansuetudinis in tuo meotis salio
presidere deprehendant. S. Pet. Dam. l. 6.
Epist. 30.*

S. MAXELLENDIS V. M.
13. Novembris.

Supra & sexum & ætatem MAXEL-
LENDIS Cameracensis virguncula
sapuit,

13 Nov. VITÆ SANCTORUM. 769
sapuit, crepundia rata, quidquid ma-
gnum orbis oculis ostentat, & generoso
fastidio omnia terræ nauseans, uni cælo
arridens. Quid, quòd necdum viro, sed
cælo tamen matura se lubens volens huic
despondit? Itaque serò nimis postea filiam
in manus dare Hartuino juveni nobili &
prædiviti parentes constituerunt. No-
ctem enim illa proconsultatione cum
petiisset, eique qui optima suaderet,
Tutelarum Angelus intervenisset, in eam
denique sententiam virgo animus ivit, ne
detrimenti quidquam virginitas caperet,
omnia & agere & pati, quin vitam po-
tius ipsam quam pactam Christo fidem
prodigere. Nec multò post, duce pessimo
amore, bellum movit virginitati Hartui-
nus, & cum absentibus parentibus ædes
castissimas expugnasset, prodita ab an-
cillulâ MAXELLENDI, & è latebris
protracta, ubi florem non potuit, vitam
abstulit. Verum, ut videret sub quo
stipendio mereret, oculos eo ipso in lo-
co amisit, nec nisi post tertium annum,
quando ad tumbam virginis veniam sce-
leris rogavit, recepit, reapse id edo-
ctus, quod nequaquam Poëta mentian-
tur, tyrannum esse Amorem & cæcum.

Ex Surio.

*Hæc nostræ Christianitatis summa est,
ut amantibus vicissitudinem, lædentibus
patientiam rependamus: qui ergo fuerit pa-
tientior ad injuriam, potentior constituetur.*

Y y 3

313

710 VITÆ SANCTORUM. 13. Nov.
in regno. Non enim ad imperium calorum
pervenitur superbiâ & divitiis, sed hu-
militate, pauperie, lenitate. S. Maxim.
Serm. de S. Mich.

S. HOMOBONUS CONF.

13. Novembris.

FECIT HOMOBONUS nomini vitam
respondere. Neque adeò huic rei con-
jugium, quo implicatus fuit, neque
mercatura, quam exercuit, obtulit.
Quin tum demum non sterilem se puta-
vit, cum patrem illum miseri appella-
rent tum; lucrum se fecisse, cum iis, qui
neque unde persolvant, habent, paupe-
ribus rem credidisset. Multum illi eam
ob rem uxor negotii faceffivit. Sed huic
identidem ille occinebat: neminem un-
quam quantumvis prodigum in egenos
ad incitas redactum esse: plus dando ac-
cipi, quàm dari: tutissimum ararium
esse, pauperum sinum: quod his detur,
non donum sed mutuum esse: quantum
dissolvere Superi differant, tantum foe-
noris adcrefcere: & quæ demum merca-
tura lucrosior possit esse, quàm nummo
cælum emere? Probavit hoc studium
Numeñ, cum canistrum non magnum
portentosam panum copiam, fons etiam
merum dispensatori ministravit. Adhuc
positum in more habuit, concubiâ no-
te templum precandi causâ petere,
quod

14. Nov. VITÆ SANCTORUM. 711
quod clausum aliquoties cum reperisset,
nobiles illi Atrienses Cælitres aperue-
runt. Ille nunquam non vel ad magnæ
MATRIS vel FILII effigiem cernuus
jacuit, pulchrâ vicissitudine, nunc ab
ubere, nunc à vulnere ebrius. Certè ad
CHRISTI in crucem suffixi pedes in
templo vitam posuit; cum illa Angelo-
rum verba (*Gloria in excelsis DEO*) ho-
mines canerent. Sed ille hæc suavius ca-
ni ab ipsis Angelis scivit. *Ex Surio.*

*Nihil est dignius, quam ut homo sit sui
auctoris imitator, & secundum modum
proprie facultatis, divini sit operis execu-
tor: nam cum aluntur esurientes, & ve-
stiuntur nudi, nonne auxilium Dei manus
explet ministri, & benignitas servi manus
est Domini? S. Leo, serm. de Quadrag.*

S. LAURENTIUS EP.
14. Novembris.

PARENTEM LAURENTII nostri fuisse
ajunt Mauritium inter Hyberniæ
procères latissimè imperantem. Ob id
cum oculi Regi Dermicio dolerent,
Mauritius fidei suæ obsidem in filio,
quem natu minimum & eharissimum ha-
buit, animum dedit. Et poterat suavissi-
ma pueruli indoles barbatum licet cujus-
vis pectus expugnare. Unus Dermicius
rex gratulatus sibi est, quòd agrè denique
patri in filio posset facere. Quare innocen-
tis-

Y y 4

tissimam animulam vinciri iubet, & in insulam desertam asportari, squalore & fordibus reo utique quàm obsidi similiorum. Subjecit ea res justas iræ faces Mauritio, ut è satellitio regio duodenos etiam ipse victos abduceret morituro filio, nisi in tempore hic redderetur, omnes uni parentaturos. Mitiùs proin habitus, & in sacrorum hominum sinu eductus Abbas Glindalacensibus, tū Dublinensibus Archiepisc. datus, deniq; à Pont. ad omnem Hyberniam legatus est. Ergo omnium primo mores Canonicorum in peius prolapsos ad Majorum regulam correxit, sui etiam severissimus censor. Nam corpus cilicio vestivit, & ter quotidie flagellari à familiari servulo voluit, carneque sibi, quoad vixit, interdixit. Interim ex egentibus numquam pauciores triginta quotidie convivas habuit, satis ipse jucundissimo hoc oculorum epulo passus. Ultimò dum pacem pacisci inter Henricum Anglorum & Deriogum Hybernorum reges laborat, ab hoc Hybernâ proscribitur, & in Nortmaniâ moritur. Reperit in exilio patriam. *Ex Lippeloo.*

Multi simplices & humiles calos penetrant; nullus verò arrogans, quamvis artium liberalium polleat scientiâ, ad caeleste admittetur convivium, tantoque gravioribus cruciabitur pœnis, quanto nequius donum Dei tractaverit. S. Laur. Justin. de Casto connub. c. 14.

SSS. SAMONAS, GURIAS ET ABI-
BUS MM. 15. *Novembris.*

Triumpharunt tergemini Heroës isti
Edeffæ. Alii multa eorum miracu-
la, nos unum narrabimus. Erat Edeffæ
mattona vidua Sophia, & huic filia Eu-
phemia; illam virtus, hanc etiam for-
mæ gratia commendabat. Sed & miles
præfidiarius Gothus erat, qui oculis
puellæ captus eò demum matrem per-
pulis, ut barbarum focerum quàm ho-
stem mallet. Prius tamen jurare sibi
hunc ad Martyrum nostrorum tumbam
conceptis verbis voluit, eo loco habi-
turum se novam nuptam, quo socii thori
fides juberet. Facile jurare militi fuit.
Ergo in Italiam abducit Euphemiam,
non dominam, ut ipsa rebatur sed ser-
vam planè, ut qui domi conjugem pri-
dem habebat. Huic insuper forma tam
liberalis in ancillâ minimè placebat.
Multò maximè libertus ex eâ natus dis-
plicebat. Itaque dolorem vultu & impe-
riis vindicat, partum veneno tollit. At
Euphemia reliquias hujus ab ore filioli
legit, meroque miscens novercam in-
fantis Manibus inferias mittit. Ipsa utri-
que parentatura, tumulo hujus à cognatis
includitur. Sed adfuere tandem fide jus-
soes GURIAS, SAMONAS & ABI-
BUS, & Euphemiam somni beneficio
trans-

714 VITÆ SANCTORUM. 16. Nov.
transvectam patriæ & parenti reddide-
runt. Subinde & Gothus adest; rogarus
à Sophiâ de filiâ & nepote, saluum u-
trumque & ab utroque salutem nuntiat,
venturis utique, si gradum militarem
gradi vel mulier vel infans potuisset. Ve-
rum perfidiâ à producta ex adytis Euphe-
miâ convictus capite pœnas dedit, & oc-
cidit ecce puer Amor, cui ingens Mars
pepercit. Ex Metaphr.

*Quid potest tibi mundus conferre sine
IESU? Esse sine IESU gravis est infernus;
& esse cum IESU dulcis paradysus. Qui
invenit IESUM, invenit thesaurum bo-
num, inò bonum super omne bonum; &
qui perdit IESUM, perdit nimis multum,
& plus quàm totum mundum. Thom. de
Kemp. l. 2.*

B. ALBERTUS MAGNUS.
16. Novembris.

ALBERTUM, quem nobis Lawinga
Suevorum dedit, MAGNUM fecit
Virgo Magna, in cujus clientelam parvu-
lus se dedit. Atque hæc adspectabilis
ALBERTO, monuit ad D. Dominici
castra transfret. Ivit ALBERTUS; ve-
rùm quòd indolem ad studia tardiozem
attulisset, penè stationem suam tyro de-
seruit. Iam fugam paranti & scalas ad-
moventi cæli scala VIRGO iterum se obje-
cit, utque animos ALBERTO faceret, ius-
sit

fit inter omnes & sacras & humanas scientias ejus optionem facere, quæ maximè animo arrideret. Ille continuò Philosophiam expetiit. Ne tamen sibi hanc ascriberet, repetituram se dona sua olim VIRGO edixit. Itaque ALBERTUS ille nuper omnium risus, per omnium ora nunc volare, Doctorque primum Hildeshemii, tum Ratisponæ, Lutetiæ deinde Parisiorum, Colonia Agrippinæ, famâ nominis orbem implere. Sed omnia dixero, si D. Thomam unicum sanctioris doctrinæ magistrum, fuisse discipulum ALBERTI dixero, qui infulam Ratisponensem cum primum potuit cum libris suis mutavit. Sed ecce tibi dum in ultimâ senectâ orbis hoc oraculum responsa fundit, subito deficiente rerum omnium memoriâ, obticuit, vivumque è scholâ funus discipulorum corona domum cum lacrymis deduxit, quas ille etiam toties fudit, quoties aures *Mariæ* nomen pulsaret. Porro quotidie abhinc tumulum suum contemplari solitus, insecendit denique hunc anno M. CCXC. Vivit tamen hodie etiam in libris suis, & eruditionis suæ fontes ubera *Virginis* laudat. Ex Bavar. S. Raderi.

Omnes actus nostri Christo socio debent vel teste compleri; ut bona ipso auctore faciamus, mala propter ipsius contubernium declinemus. Erubescit enim mala facere, qui

716 VITÆ SANCTORUM. 16. Nov.
qui scit Christum se habere participum:
Christus enim in bonis est, in malis noster
est conservator. S. Max. in Hom.

S. EDMUNDUS EPISC. 16. Nov.

A Nglos Gregorius Angelos dixit.
Certè EDMUNDUS fuit. Hic nihil
antiquius habuit, quàm eos fugere, qui
animorum ipsissimi latrones, Pyladen
tamen mentiuntur. Et fortè prætò so-
lus inambulabat, cum videt formà sci-
tissimâ pusionem; capit salutem, reddi-
tque. Audit eum esse, qui latus suum
in classe, & ubi ubi esset assiduus sti-
paret. Mox exaratum in fronte *Jesu*
nomen legit, & hoc tunc iussus est con-
tra mortem inopinam memoria sem-
per infixum ferre. Tam *Jesu* igitur ami-
cus ausus est sponsam *Mariam* ambi-
re; quod ut amor facilius impetraret,
annulos sibi geminos fabricavit, è quor-
um gemmâ gemma altera *Maria* ab
Angelo salutata emicabat; horum altero
Virginis digitum, altero suum corona-
vit. Atque ita quidem ille pulchrè vir-
ginitatem suam obsignavit. Ceterum
cum stas sponsæ suæ, & D. Ioan-
ni preces percurrere omisisset literis ab-
sorptus, ferulam Ioannes in tentavit
dormienti. Itaque à mediâ semper nocte
Auroram Mariam veneratus, tum de-
mum sacra volumina ante eburneam il-
lius

lius imaginem lectitavit, non nescius ex
hujus potissimum uberibus divinæ sa-
pientiæ rivos scaturire. Archiepisc. Can-
tuariensis factus affirmavit, malle se in
ignem, quàm in noxam labi. Exul mo-
nitus. Mi *Jesu*, exclamavit, te testem
habeo, te preter nihil umquam expetisse.
Hujus vulnera tunc milies est exos-
culatus, pectus præsertim saucium, in
quod etiam vitam expiravit, nobilem ad
invidiam tumulum. *Ex vitâ.*

*Si publica fama te non damnat, pro-
pria te conscientia condemnat; quoniam
nemo potest seipsum fugere. Vis nunquam
esse tristis, BINEVIVE. Bona vita sem-
per gaudium habet; conscientiarum sem-
per in pœnam est. S. Bern. de Int. dom.*

S. GREGORIUS THAUMATURGUS
EP. 17. *Novembris.*

Miracula, quæ GREGORIUS pa-
travit, pagellâ hâc circumscribere,
novum foret miraculum. Famam castis-
simi juvenis traduxerat muliercula; ob-
fessa tamen à dæmone palinodiam ceci-
nit, obsidione non nisi à GREGORIO
liberata. Sub initia Pontificatus magi-
stram *Virginem Matrem, Virginemque
Joannem* habuit, dignus his discipu-
lus, utpote & ipse Virgo. Cacodæmoni
oracula loquenti silentium indixit, &
fanè proscripsit; post eidem ab exilio
redeunèi

718 VITÆ SANCTORUM. 17. Nov.
redeundi potestatem per literas fecit.
Ut fratres duo, quos lis de paterno lacte
disjunxerat, in amicitiam rursus coi-
rent, cedere omnem inde aquam; ut
fidem testatam faceret, temploque ex-
dificando locum, montem aliò ambu-
lare iussit. Iterum Lyco flumini exun-
danti moram posuit scipionem suum,
qui illicò frondescens ripam umbrâ suâ
vestivit. Insequentis se sociumque hostis
oculos ita precando fefellit, ut quos
impius quarebat, arbores crederet. Mo-
riturus è suis septemdecim dumtaxat re-
liquit superstitioni deditos, cum sub
adventum suum non plures Christi ad-
dictos reperisset. Tumulum cum aliis
sibi communem esse voluit, ne, quod
vividus numquam fecerat, mortuus pro-
prij quid haberet. Suspiciant alii hæc mi-
ri, ego de GREGORIO, quod de
Malachia Bernardus, dico: inter multa
magnaque miracula, maximum miracu-
lum, quod fecit, ipse fuit. Ex Gregor.
Nyss.

*Si vis utiliter aliquid scire & discere,
ama nesciri, & pro nihilo reputari. Hac
est altissima & utilissima lectio, sui ipsius
vera cognitio & despectio. De se ipsa ni-
hil tenere; & de aliis semper bene & alte
sentire magna sapientia est. Thom. de
Kemp. lib. 1.*

S. GRZ.

S. GREGORIUS TURON. EPISC.

17. Novembris.

Ille est GREGORIUS, cui nomen infula Turonensis fecit. Parentes illi è primâ nobilitate, nutrices a teneris annis Musæ fuerunt, quibus vicem ille tam postea rependit, ut nesciam plûsne ille Musis, an Musæ illi debeant. Puer vitam, quam à patre acceperat, bis eadem reddidit, nec sine miraculo, cum medicinam morituro nunc nome IESU ligno inscriptum, nunc alter Tobias pilces exta adhibuit. Ipse quoties ægrotavit (& ægrotavit sæpiusculè) è cælo medicos, vel D. Eligium vel Martinum habuit, cujus vitam rectè in templorum parietibus, sed multò rectius in animo suo depinxit. Sub noctem *Virgini* sacram, ædem hujus frequentari ab Angelis cum multo lumine vidit, & portâ sponte suâ reſeratâ ipse etiam admissus est. Tam charus cælo, castigatus scilicet ab hoc non ſemeleſt. Etenim ſomnum dormientis in natalitiâ Christi nocte Angelus alapâ diſcuſſit. Tam non poſſunt ferre Superi Episcopum dormientem. Jam ſimul ac lapſus eſt in neſcio quam gloriolæ vanæ cogitationem, equus etiam ipſe lapſus ſub GREGORIO reprehendit GREGORIUM. Itaque impoſterum miracula, qua plurima patrabat, non

720 VITÆ SANCTORUM. 18. Nov.
non sibi sed Divorum Iulianis, quæ fe-
rebat, adscripsit. Congressus Romæ cum
Gregorio Pontif. cum hic viri staturam
(multum animo minor erat) tacite
miraretur, non nescius arcanarum co-
gitationum noster, Dominus, dixit,
fecit nos; non ipsi nos. Itaque maximi
deinceps GREGORIUM ipse etiam ma-
gnus Gregorius fecit. Ex Surio.

*Tres virtutes sunt, quæ pueris adoles-
centibus magis congruunt, Verecundia,
Taciturnitas & Obedientia. Non est au-
tem dubium, si has studuerint habere,
quin possint, Christo duce, ad culmen per-
fectionemque virtutum ascendere. S. Bern.
l. de Ord. vitæ.*

SS. ROMANUS ET BARULA MM.
18. Novembris.

PARabat anno Servatoris cccr. Af-
clepiades Procos. excindere tem-
plum Christianorum Antiochiæ. Huic
nimirum ROMANUS sese opposuit, &
dictis suis animos fociis unicus addidit.
*Nunc demum pugnandum pro Aris cogita-
rent. Hostem utique esse Asclepiadem pa-
triæ, qui huic DEUM ere timiret. Pul-
chrum fore, ut aras defenderent, cedere ad
aras litaturos. In quamcumque demum par-
tem aëa caderet pugna, victores Christia-
nos futuros. Captus igitur velut seditio-
sus ROMANUS, & ex equuleo suspensus,*
cum

cum plumbatis, caderetur, ferreum se
 præbuit. Quin causæ optimæ fidens, au-
 sus est ad teneræ ætatis testimonium pro-
 vocare. Audiret vel ex hâc iudex, Deum-
 ne unum an dæmones tor colere præsta-
 ret? Et ecce evocatus **BARULA** infans
 penè non minùs fortiter quàm facundè
 pro *Deo & Romano* dixit, dictaque sua
 flagris & ipse concisus sanguine firma-
 vit. Sic enim verò peroranti filiolo ac-
 clamavit è turbâ mater fortissima, quin
 inter tormenta sitibundum objurgavit
 etiam, quòd aquam rogaret, quando
 Superi sanguinem ipsius sitirent. Inde ad
 supplicii locum & dux & bajula filii ca-
 put abscissum & sanguinem, dulci urnâ,
 sinu excepit. At **ROMANUM** ad ignes
 damnatum patraocinante cælo imber ab-
 solvit. Quin linguâ orbatus innocen-
 tiam suam tamen priùs loqui non de-
 fuit, quàm strangulatis faucibus vox in-
 tercepta est. Sed & hujus Echo cum plau-
 su cælo excepta. *Ex Prud. & Chrysof.*

*Quid illi grave videri poterit, qui
 semper mente tractat quàm non sint con-
 dignæ passiones hujus temporis ad futu-
 ram gloriam? quid concupiscere poterit in
 sæculo nequam, cujus oculus semper vi-
 det bona Domini in terra viventium?*
 S. Bern. serm. 4. de Ascens.

Officio suo fungi patres à patre Odo-
 nis discant. Unicum & vix natum
 filiolum à cunis inter brachia in cælum
 sustulit. Divoque Martino & sacris de-
 vovit. Dixisset assensum infantem, ita
 non tam lac maternum, quam erga
 Martinum amorem suxit, qui scilicet
 cum puero deinde crevit, dum literis
 excultis inter Canonicos Turonenses
 est cooptatus. Sed cum tunc etiam vanis
 poetarum (& Virgilio præcipue) com-
 mentis plus quam piis commentationi-
 bus vacaret, per somnum vas vivit cum-
 primis elegans, sed serpentibus ple-
 num. Monuit scilicet iterum cælum,
 quod ipse Maro, anguem ut juvenrus ca-
 veat in herbâ latentem, dum fraga legit.
 Noster deinceps precibus ad D. Martinum
 noctes invigilavit: quò sapius euntem
 cura ex itinere vulpes infestarent, mirum
 dictu suppetias contra has lupus tulit,
 idem deinde Odonis hospes, adim-
 que non ridiculus jam cultos. Sub hac
 dum Lutetia Parisiorum amplius literis
 operam navat, ab ipso Greg. Pont. noctu
 calamum dono accipere visus est, quo
 magni Doctoris Moralia, ut ajunt, spar-
 sa omnibus libris in unum corpus collig-
 eret. Jam monachus laboravit tam diu,
 quoad monachum etiam pater, mater
 velun

19. Nov. VITÆ SANCTORUM. 723
velum indueret inter virgines. Abbas
Gigniacensis, mox Cluniacensis miran-
da & fecit & passus est, dum collapsam
monasteriorum disciplinam erexit. Ad
extremum ager Romæ impetravit, ut re-
dire in patriam liceret. Ibi denique vi-
tam posuit ubi accepit, ad D. Martini
tumulum. *Ex Surio.*

*Vis scire, homo, quid Deo debeas?
quod factus es, Dei creditum est; quod
es rationis capax, Dei scœnus est; quod
discretionem mali boni possides, accepi-
sti; & quod vivendi normam acceperis,
per chirographum legis stipulanti Deo spo-
pondisti. S. Pet. Chryl. f. 94.*

S. PATROCLUS CONF.

19. Novembris.

GENUS & origo PATROCLUS humi-
lis fuit, sed indoles nã generosa,
quæ tum se prodidit, cum rus ad oves
est ablegata, fratre Antonio ad ludum
literarium amandato. Etenim cum hic
oblitus eodem ovo se prognatum, fra-
trem opilionem averfaretur Musarum
pallus, tam ille succensuit silvis, ut reli-
cto in his pane ad Apollinis castra etiam
ipse transfugerit, nec multò post osten-
derit, non ingenio, non studio se
fratri, solo fastu cedere. Ita hodie
etiam videns convitiis (veluti ventis in-
cendia) non extingui, sed ali artes.

Zz. 2

Cate.

Caterum ab Apolline transiit ad sacra, ab his ad solitarium locum: & operam in erudiendâ juventute posuit, fuitque omne Minerval una DEI gloria. Inde quoque, ubi solum esse non permiserunt prodigia, in silvas aufugit, cum loci ac sacelli heredes sacras virgines instituisset. Sed & silvæ miraculis coruscarunt viri, & dæmon pulsus ex hominibus passim per urbes famam PATROCLI ferebat. Pulsurus tamen vicissim statione suâ hostem veterator, cogitationem de reditu ad urbes ingessit. Hic Tutelaris Angelus conscendere secum columnam iussit, indeque totam mundi tragediam, hoc est, furta, rapinas adulteria, ac denique horum omnium epilogum interitum iussit spectare. Dedit lacrymas artubiter ludi PATROCLUS, nec placuit jam spectare, minùs agere fabulam tam funestam; quin totus mundo ut exiret, ad cælum abiit. A morte pluribus cæcis oculos aperuit: utinam nobis etiam, quonempe mundum iis, quibus ille, oculis aspiceremus! *Ex Surio.*

Oprævaricatores revertimini ad cor, intelligite non intelligentes, quia omnes mundi promissiones seductorie sunt, omnes blanditiæ venena, cunctæ delectationes pericula mortalia, viaque illius sempiterna mors. S. Laur. Iustin. Lign. vit. de Fide. c. 1.

S. ELI-

S. ELISABETHA VIDUA.

19. Novembris.

A Ge superbe ; qui deficiente animo
 ELISABETHAM ad Servatoris
 Christi effigiem vides , audi etiam quæ
 dolor intus loquitur. *Nimirum me terræ
 pulvisculum purpura involvit , tu , mi
 Christe , heu ! nudus meam erubescis vicem.
 Mibi corona auro & gemmis , tibi spinis
 & sentibus riget. Ego pulvinaria calco , tu
 locum capiti circumspicis , nec , eheu ? in-
 venis. Me aula servitia vallant , te soli
 hostes stipant. I , purpura ; rectius sanguis
 me Sponsi pinget. Ite gemmæ ; nobiliores
 sub cruce legam. Abi gravis auro coronâ ;
 rosas è spinis. Tollite pulvillulos ; crux ,
 Sponsæ erit lectulus. Secedito amicorum
 cohors ; dolores merectius ambient. Hæc
 inquam tantum apud ELISABETHAM
 potuere , ut jam se ipsa superbior omnem
 pedibus mundum subderet , totamque
 miserorum se servitiis addiceret. Ergo
 igitur extracto quàm amplissimo xeno-
 dochio , ingentis familiæ mater nongen-
 tis quotidie victum ipsa ministrare , a-
 quam capiti pedibusque affundere , sordes
 abstergere , ipsa adeo foedissima ulcera
 nobilissimis osculis honorare. quid ? quod
 conjuge è vivis erepto , arce pulsa omnes
 injurias ipsamque famem forti animo
 concoxit , damnatisque regis fufis pul-
 chriora*

Zz 3

chriora

726 VITÆ SANCTORUM. 20. Nov.
chriora sibi ipsa è cælo nevit. Interea
apud Deum omnia potuit, & matrem
exemit è piacularibus flammis, juvenem
verò nuper ab impuris ignibus ardentem
sanctioribus cæli amoribus tantum non
emori fuit. Morienti ut aliàs sæpè Chri-
stus adstitit, & accinuère Cælites avicu-
lam induti. Bonis igitur avibus è vitâ
abiit. *Ex Iacobo Montano.*

*Si desideras Deum videre sublimem,
humilem prius IESUM videre curato: in-
tuere prius exaltatum serpentem in deserto,
si videre desideras Regem in solio residen-
tem. Ista te humiliet visio, ut illa exaltet
humiliatum: reprimat ista tumorem tuum,
ut illarepleat desiderium tuum. S. Bern.
serm. i. de verb. Isaia.*

S. DASIVS MART.
20. Novembris.

ID quod palàm hodie, & sine larvâ
dæmon facit, hoc jam olim fecit Sa-
turnum mentitus. Voraverat hic plus
quàm inhumanâ ingluvie filios suos,
& viscera sua in viscera crudeli dente
congesserat. Scilicet divinitatem hæc im-
pietas meruit, cui deinceps orbis pue-
rorum sanguine ac morte litaret. Et
tenuit hic mos non unam ætatem, atque
Christiana sæcula etiam infamiâ suâ af-
perfit. Ira Dorostorum urbs scelere, quod
nec, qui alluit illam, Ister satis eluet,
annis

annis singulis ipsum juventæ florem principemque infando sacrificio immolabat. Ut verò eò pulchrius hoc adornaret, xxx. omnino dies omnibus deliciis victimam infelicem saginavit, utque splendidius periret, purpura auroque induit, sic inter risus potius quam gemitus morituram. Atque hæc fors cum **DASTUM** formæ omnis compendium nominasset, invitatus scilicet ad patria sacra, palam detrectavit non mortem, sed causam mortis. Nam qui Saturno noluit, rectè Christo victima procubuit. Exhorrescitis, scio, parentes infanda hæc sacra: at quid aliud paratis, quam orco victimam, cum filios voluptatibus frangitis, vestium luxu corrumpitis, & in patriæ conspectu indulgenti amplexu perimitis, ipsissimi & heu! inter medios Christianos, Saturni? Quàm rectius, filios Christo, cum hic parvulos ad se vocat, non negaretis? *Ex Menais & Menolog.*

Homoredi ad Deum sic amatus à Deo, & ad illius gloriam da totum te, qui se totum propter te ad suam deduxit injuriam: & voca patrem fidens, quem tanto amore tuum probas, sentis, intelligis esse genitorem. S. Pet. Chryl. serm. 70.

S. EDMUNDUS MART.

20. Novembris.

ALter EDMUNDUS rex est; altera Angliæ gloria. Hic anno DCCC. LXX. cum Iugar Daniæ rex, vastitate Angliæ ingenti illatâ, misisset, qui regias gazas veluti suæ jam victoriæ præmia, ni totas mallet amittere, dividere secum iuberet, fortiter respondit. *Nulla se latronibus stipendia numerare solitum liberum se & regem meminisse, neque aliter, cum vires starent, partituum divitias suas, quam ferro fuisse. Nunc post lacerum regni corpus quid capiti parceret? plebeio sanguine huc usque ebrinum rectius regium hausurum. Tum denique se extincto totam hæreditatem adiret. Inter spolia Numinis iram, & vindictam reperturum.* His in majores jam iras versus Iugar captum non regis catenis oneravit; flagris deinde servilem in modum acceptum, scopum esse militum sagittis iussit; demum caput auferri, aliter & cælo jam coronandum. Porro hoc feris in pabulum inter dumeta abjectum præclarus jam denique custos lupus tutatus est, & cum caput suâ voce se quæ rentibus prodidisset, etiam finis mœsto ululatu profecutus scribitur. Tyranno in lupum abeunte, lupum in hominem rediisse dixisses. Sed & caput corpori suo redditum integrumque

à tabo

à tabo longè post repertum ajunt; quin
barbæ capitilque pilos succrescentes
quotannis detonsos esse. Et dubitabimus
porro virtutem etiam post mortem vi-
vere? *Ex Surio.*

*Sicut Christi milites, deposito corporis
animaque corpore, virtutum procedamus
ad campum: dedimus corpori annum,
denu anima dies: impendimus nobis
tempora, tempus deputemus auctori, vi-
vamus DEO paululum, qui saculo vi-
ximus totum. S. Pet. Chryl. l. 12.*

PRÆSENTATIO B. Mariæ V.

21. Novembris.

HEus! ad spectaculum hodiernum
omnes vos in orbe parentes voco,
liberos omnes. Ne dubitate oculos ad-
ferre, cum, ut hos pascant, effundere
se cælo, & convolare Superos videam,
videam arridere, acclamare audiam.
Ecce *Trimula Virguncula*, Iudææ deli-
cium, patris & matris amor, spes
familiæ unica, unica fessæ ætatis virga,
hæc inquam talis ac tanta, è parentum
sinu & brachiis non ad Veneris alicujus
gynæceum, non ad nuptias, quas cunis
promittere amant patres; sed ad castissi-
ma vota, ad templi adyta deproperat,
etiolatque ad aram, ipsa mox templum,
ipsa Numinis ara futura. Assentiun-
tur interea Ioachimus & Anna, & filiæ

Zz 5

sibi-

fibi que plaudunt. Quid hic nostras atas !
 Nimirum pereat flos virgineus , ne stirps
 avita : intereat pudor , ne familia. La-
 erimentur Angeli , modò nepotes ri-
 deant. Si vacuum incolis cælum , modò
 domus non heredibus. Si quid pulchrum
 in liberis , si quid ingenuum & liberale ,
 aula hoc debetur genio , mundi servitio
 mancipatur & carnis amplexibus. At si
 quid monstri nascitur illud demum , a-
 junt , in claustra Religiosa (desertas in-
 sulas cogita) exportetur. Si quid bardum ,
 blæsum luscum , claudum , hoc hoc cæl-
 là occultetur , silentio monastico corri-
 gatur , cucullo abscondatur , togâ invol-
 vatur. Deus sibi habeat , quod nemo ho-
 minum velit : Christus domum ducat ,
 quas thalamo omnes terræ filii exclu-
 dunt. Erubescite parentes , & ruborem
 vestrum in speculo , in vultu Ioachimi
 & Annæ , hodie corrigite.

MARIAM ò fidelis anima imitare. *Cassii*
Deo inhere amplexibus , devotionis geni-
us emitte , amoris prome carmina , & ig-
nitæ laudis sacrificium exolve : eris procul-
dubio pudicissima turtur eò speciosior , quo
frequentius his amoris preludiis inherebis.
 B. Laur. Iustin. in F. Pur. B. M. V.

S. COLUMBANUS CONF.

21. Novembris.

Ecce sub pedibus filii triumphatam matrem. Quid oculos avertitis filii molles, si Deus arridet? Nimirum sic pugnandum est, cum mater in filium movet, non jam mater, sed hostis; cum lacrima classicum canunt, tela volant verba melle illita, trabales è pectore sagittæ gemitus veniunt, ferreum pectus penetraturi; cum infidias ubera detegunt, & uni tota acies (mater) se opponit. Perrupit tamen C O L U M B A N U S, & quod Christi militi Hieronymus suavit, per calcaram matrem ad victoriam sibi iter stravit, Religionique opima spolia ex parente tulit. Domito cognato hoste, quid mirum si virtuti lupi cesserunt; quos inter duodenos obambulantem C O L U M B A N U M ovem aurei sæculi putasses: sed & ursus antrum suum cessit fortiori. Unus Theodoricus Galliarum rex monitis piis ausus est resistere, sed suo & posteritatis suæ interitu. Hoc igitur etiam triumphato, dux C O L U M B A N U S eorum factus est, qui in parentes celo auctore pugnant. His castris ille struxit cœnobia, & ne comæatu destituerentur, precando nunc crescere in horreis, nunc in manu annonam fecit. Ut verò in obsequio
Tiro-

732 VITÆ SANCTORUM. 22. Nov
Tirones exerceret, ægros è lectulo sur-
gere & flagellare frumentum iussit. Et
verò laboris fructum sanitatem tulerunt.
Mitto alia mira, sed non illud; ut sub-
jicere Christo plures animas allaboraret
Columbanus, Angelum illi Tutelarem in
membranâ orbem (magnum virtutis sta-
dium) ostendisse. Quid, ah! quid nos
igitur agimus, quibus non jam unum,
sed geminum stadium, geminum inquam
orbem, Superi explicant? Ex Ionâ.

*Novem corporis nostri solvamus à littore
mundano, secularis patriæ renunciemus cu-
ris, in Crucis arbore tota mentis vela ten-
damus, virtutum funibus, sapientia re-
mis, gubernaculis disciplinæ navigii nostri
muniamus incessum. S. Pet. Chryf. ferm. 8.*

S. CÆCILIA. V. & M.
22. Novembris.

SI quæris, quod intercinentibus orga-
nis CÆCILIA carmen dederit, il-
lud respondeo, quòd unæ, quæ Agnum
sequuntur, virgines sciunt modulari. I-
taque quo die homini in manus danda
erat, nuptialem vestem cilicio astrinxit,
quo nobiliorem virginitas non habet
zonam. Noctu sponsum Valerianum
monuit, caveret pudori suo manus infer-
re, cuius longè fortissimum custodem
è cælo Angelum haberet. Hunc coram
intueri cum ille percuperet, suasit impu-
ros

ros à superstitione oculos sanctiori prius
baptismatis undâ elueret. Eluit, & vo-
ti mox compos formosissimum multâ-
que luce vestitum Ephebum vidit : qui
serto nobili utrumque coronavit, &
precantes miro odore perfudit. Et fecit
hic odor post Christum currere etiam
Tiburtium Valeriani germanum, ambo-
que ita in stadio Christiano cucurrerunt,
ut bravium Martyres obtinerent. CÆCI-
LIA è balnearum, quas tyrannus succen-
derat, flammis pulchrior, tribusque in
collo vulneribus velut totidem monili-
bus ornatior, cum triduum supervixif-
set, ædesque suos in templum vertisset.
Martyrum vestigia velut paranympho-
rum insistens, cælum & ipsa petiit, &
Agnò denique nupsit minimè sterilis vir-
go, ut quæ moriens uno partu Christo
cccc. peperit. Ex Metaphr.

*Sunt plurima, quæ Angelis placent, &
eos in nobis invenire delectat; ut est sobrie-
tas, castitas, paupertus voluntaria, crebri
in cælum gemitus, & orationes cum lacri-
mis & cordis intentione. Super omnia uni-
tatem & pacem à nobis exigunt Angeli
pacis. S. Bern. s. 1. de S. Mich.*

S. CLEMENS PAP. M. 23. Novemb.

PRodiit CLEMENS è D. Petri scho-
lâ : virtutis primò magistri, tum in-
fulæ etiam heres inter Pont. Max. ter-
tius

734 VITÆ SANCTORUM. 23. *Nec*
tius numeratur. Impietatis sub Traiano
accusatus, & in exilium ultra Euxinum
Pontum deportatus, munere suo nec in
eâ quidem fortunâ oblitus est fungi, do-
cuitque bis mille Christianos, quos ad
latomias tyrannus damnaverat, præter
saxa è terrâ patientiam eruere, ad quam
verbis & exemplo erexit, & miraculis
firmavit. Etenim cum aquæ dulcis pe-
nuriâ laborarent, eamque petere per VI.
milliaria cogentur, CLEMENS è
proximo manare copiosam iussit, cum
ipse Servator familiarem sibi Agnum
indutus dextro pede & omine fontis in-
diciam fecisset. Porro cum aquâ longè
lateque miraculum emanavit. Etiam ad
trecenta milliaria fanâ Deorum evertē-
bantur, undisque sanctis quingenti quo-
tidie tingebantur; cum denique Procol.
Aufidius Pontificem anchoræ illigatum
in mare præcipitavit. Emicuit tamen
ingens animus, & ad portem cæli ena-
tavit. Ad preces deinde Christianorum
mare cessit ad tria millia, structumque
in imo à Cælitibus Martyri templum tu-
mulumque è marmore ostendit, itera-
to quotannis deinceps hoc miraculo:
quod auxit puer quandoque à parentibus
per errorem illic relictus, annumque
totum incolumis servatus. Frustrâ igitur
tyrannus mergere laudes Clementis
mari voluit. Anchoram suam Martyr
cælo fixit. *Ex Metaphr.*

Ecce

Ecce beatus Clemens homo erat similis nobis, & carni suæ eodem vinculo naturalis affectionis inhærens; si ergo ille calicem salutaris accepit, quid nos retribuimus Domino pro omnibus, quæ retribuit nobis? eadem certè insignivit imagine, eodem sanguine nos redemit. S. Bern. serm. de Clem.

S. TRUDO CONF. 23. Novemb.

IN Hasbaniensi agro spinas inter, hoc est, divitias patrias, educatus flosculus TRUDO suffocari tamen minimè potuit, quin caput supra nubes puer tulit, eoque altius, quò profundius in se descendit. Itaque servulis suis inservire dominum TRUDONEM vidisses. Quam virtutem ut tegeret, vilissimos corpori vestiendo pannos iniecit. Porro omnia etiam quæ per ludum egit, egit serio. Quare cum tumultuario opere & congestis temerè saxis facellum extruxisset, futuri operis sui hoc typum & votum voluit esse, quod reapse postea in prolectâ atate persolvit. Placuisse & operam & artificem puerum, calum ostendit, cum mulieri improbæ ædificium ludicrum disturbanti oculos eripuit: quos tamen, ubi primum facinus animo vidit & agnovit, reddidit Trudo. Egenis tã favebat, ut suas cum illis vestes communes haberet, & ut illos indueret.

736 VITÆ SANCTORUM. 24. Nov.
ret, se his exueret. Talis Angelo bono
adhortante patriam fugit, & cælesti dis-
ciplinâ ampliùs erudiendus concessit
ad Tungrensem Episcopum Remaculum.
Profectum cælestes in vitâ radii, à morte
odor & prodigia alia complura prodie-
runt, ex quibus illud memorabile im-
pris est, quòd cognatum, qui contra vo-
ta cælo facta in thalamum sponsam indu-
xit, virgâ castigavit per somnum, clau-
dumque reddidit adulterum Amorem
patri suo deinceps Vulcano in hoc simi-
lem. *Ex Surio.*

*Beatus qui puris cordis oculis Deum
semper intuetur, quique bonis ac honestis
colloquiis delectatur, & à pravis ac turpi-
bus, quæ bonos mores corrumpunt, abhor-
ret; quoniam minimè fiet diaboli manci-
pium. S. Ephrem de Vita spirit.*

S. FIRMINA V. & M. 24. Novembris.

I Terum ecce terra astris nubit: iterum
dos sanguis virgo, & arrha cælum est:
iterum Cælites sunt paranymphe. No-
men si nosse sponsæ cupis, FIRMINA
est, Calphurnii Urbi Præfecti filia, &
digna tam magnâ fortunâ; quæ ut amo-
ribus tam castis liberiùs vacaret, dese-
ruit Urbem, & Ameriam habitavit. Sed
ubique castitas insidias incurris; una ti-
bi tota vita lucta est. Invidet Christo
sponsam suam homo Olympius, cui
Ame-

Ameria præfectura tunc erat demandata, ad cœnam & nuptias invitat, renuentem thalamo includit adulter procus. Quid ageret captiva Christi nupta? precibus pugnat; cælum miraculis. Etenim cum Olympius jam in exosa amoris vincula manus fringeret, obriguere consuevit hæ, dum castitati victas daret, & Christianam fidem cum totâ familiâ (centum erant & quinquaginta) amplecteretur, cuius pulchritudinem ingens, quod è cælo affulsit, lumen attonitis ostendit. Et jam ecce primus pro castitate & fide Olympius occumbit, ex Christi rivali paronymphus factus, habuitque socium tortorem non absimili miraculo sociatum. Sic præeuntem non invita jam secuta est **FIRMINA**. Viam flagra stravere verberaque, & quas inter expiravit, faces lateri admotæ. Itaque has etiam rectè nuptiales fuisse dicemus. *Ex Ferrar.*

Melius est habere malorum divortium, quam consortium; quia sicut bona multa habet laudabilis vita & conversatio sanctorum, sic plurima mala societas affert malorum, quam quicumque tenuerit, continentiam numquam tenere valebit. S. Laur. Iust. Lign. vit. c. 5.

Aldete milites : non excludit vos ca-
lum, si quam aliis vim etiam huic fa-
citis. Fecit MERCURIUS, qui malè
Decio primùm, sed benè post Christo
militavit. Cùm enim in ipsâ acie de
Angeli sui Tutelaris manu gladium acce-
pisset, quo hostium benè magnam par-
tem trucidaverat; non moratus est sub
illo deinceps mereri, qui optimum sti-
pendium certam victoriam numeraret,
quam ille etiam contra Decium reporti-
vit. Quid enim? Superi! quatuor palls
alligatus, distractusque abstrahi tamen
ad tyranni partes non potuit. Suspensum
è capite saxum ipse pedes suspensus, ve-
lut fascem suum generosus miles porta-
vit. Sed neque ignes horruit, & plagas
pro Christo etiam aversas adversas puta-
vit. Exilium velut missionem accepit.
Caput spiculatori velut Imperatori co-
ronandum porrexit. Illud imprimis me-
morabile, quòd MERCURII operâ,
etiam cùm in cælo jam ageret, *Virgo*
Mater sit usa. Nam ajunt D. Basilium
ante *Virginis* effigiem Juliani impieta-
tem accusasse, hanc capitis in tyrannum
sententiam dixisse, & ad id ablegasse
MERCURIUM; à quo ille confossus
haustum è vulnere cruorem cum hâc im-
piâ voce in cælum ejaculatus sit: *Vicisti*
Galilae: rem omnem ab absente tunc
Mat-

Martyris hastâ & prostridie cruentâ prostritam esse. Atque hec puto etiam Sodalibus aurem vellicabit, quæ semper MAREM audit, etiam nonnumquam eam iudicem esse. Ex Baron. & Metaphr.

Audes aperire os tuum, & in calum iuramenta atque blasphemias emittere? Non times ne forte falx ignea, quam Prophetæ vidit, demoretur in domo tua, teque excidat, qui sic audes aperire os adversus Deum, in quem Angeli non audent oculos conijcere? S. Ephrem paran. 43.

S. CATHARINA VIRG. & MART.

25. Novembris.

Pro Alladem Christianam datus, CATHARINAM inquam, fortissimam virginem & sanctiorum Musarum dignissimam Præsidem, non ægide aut hastâ mendaci, sed rotâ fractâ & lacteo gladio formosam. Ausa est hæc una ex omni Alexandria Diis sacrificantem Maximinum interpellare, stultitiæque proptalam arguere, quin captiva cum quinquagenis Philosophis pro Christo in arenam descendere. Et fassi sunt tot viri à virgine se victos, & in flammis abjecti, manus Deo, & palmam CATHARINÆ dederunt. Illuc CATHARINA etiam Imperatricem, quæ ad vincitiam inviserat, carcerique præfectum Porphyrium cum suis præmisit. Ipsa ultima cum

tyranno commissa primas tamen abstulit. Nam carceris tenebras cur non suscepisset, in quibus præsentem illi licuit Christum aspicere? Iam verbera ac plagas facile tulit, cum idem, ut promiserat, rubor suppeditaret. Negatum verò undecim ipsos dies cibum potumque etiam contempsit, cum commeatus e caelo suppeteret. Quid? ingeniosam tormenta rotam, velut melior fortuna calcavit. Denique virum (ut nobilis nostri Poëta ait) credidisses, nisi cum caput ensis abstulit, virginem lac, quod pro sanguine fluxit, prodidisset. Meruit tanta virtus ab Angelis in monte SIRINUM tumulari, & è tumulo hodie etiam CATHARINA oleum terris dividit; ut quod de suâ Pallade finxit antiquitas, de nostrâ sine mendacio possimus affirmare. Ex Metaphr.

Virgo Christus est, & Virginis filius, & virginem conjugem vult habere. Tu habes Angelicam (plus dico vobis) Christi Matrisque suæ gratiam, hilaresce, tripudia, & in amplexus Christi gessiens, illud amatorium clama suspirans; Osculetur me osculo ori sui. S. Bern. in Evang. de 10. virg.

CONRADUS EP. 26. *Novembris.*

CONRADUS infulam Constantien-
sem accepit à D. Udalrico Augusta-
norum Præsule. Fuit cum uterque cœ-
nam frugalem sanctis de Deo sermone cina-
tionibus aspergerent. Et erat is dies Iovi
dicatus. Jamque protracto ultra mediam
noctem colloquio is expiraverat, Vene-
ricque cesserat; cum fores nuntius pul-
sat, admittitur, auditur, & pernae frusto
ab inadvertente donatus dimittitur. Ni-
mirum, aiebat ille ad alios, hoc est, in
veneris odium carnem edomare; simul
carnem è sinu parabat producere, cum
ecce piscem ostentat, jamque pisce suo
magis mutus se ipsum damnat. Inambu-
labant aliàs animi causâ, & cadentes ex
alto Rheni aquas arbitrabantur; cum ge-
minas inibi animas volucrem indutas
torqueri cognoverunt. Vix pro his ad
aram fecerunt, & ad caelos visæ sunt
evolare. Ceterum CONRADUS prius-
quam obiret, GEBHARDO nobili ado-
lescenti sedem suam insidenti vates fuit,
serio id post se facturum, quod nunc per-
ludum faceret. Dum ad aram sacrificat,
delapsus araneus in calicem se infert.
quid faceret; eodem poculo & vita &
mors propinabantur. Bibit tamen, &
imperterritus à sacris mensa accumbit.
Ibi omnibus admirantibus ex ore ara-
neus

A a a 3

742 VITÆ SANCTORUM. 26. Nov.
neus innoxius exit, meritò pedem effere
re jussus à mensâ, quem invocatus intru-
lerat. Ex Membran. Eccl. Const.

*Opera misericordia, affectus charitatis,
sanctitas pietatis, incorruptio castitatis,
modestia sobrietatis semper tenenda sunt;
sive cum in publico sumus, sive cum in do-
mo, sive ante homines, sive in cubiculis; sive
loquentes, sive tacentes; sive aliquid a-
gentes, sive vocantes. S. August.*

B. SILVESTER CONF.

26. Novembris.

Oculos & aures advertite omnes Ve-
neris columbi, & quam vox in aliis,
in vobis alii depereunt faciem, in alienâ
cum SILVESTRO contemplamini.
Auximi natus in Picend vivebat, imò
moriebatur SILVESTER, formarum
elegantium idem amor atque amator.
Fortè sepulchrum vespillones aperue-
runt, adolescentis nobilitate & divitiis
incolyti, & formâ dum viveret ad mira-
culum exculti. Hujus spectaculi arbiter
SILVESTER, cum occidisse oculo-
rum tam lucidas stellas, defluxisse tur-
piter aureos illos capillos, turbatam pu-
tore illam frontis serenitatem, expirasse
illam oris ambrosiam, illum genarum
dulcissimum risum, illum denique, quo
tota urbs ardebat, ignem omnem in
pauculos subsedisse cineres videret; *Heu
mibi!*

mibi! exclamavit, nisi cum mente sanã
oculos etiam abstulit Venus, in hoc specu-
lo meum video vultum. Video planissime.
Sed, quod hic fuit: & verè ero non multo
p̄st, quod hic est. Verba hæc gemitus
interruperunt, lacrimis deinceps lo-
quentibus. Jamque patriã relictã solus
deslere incepit, quod cum multis pec-
caverat. Mox hujus etiam instituti so-
cios invenit, quos undique miraculis
accivit tenuitque. Namque, quos fiendo
ipse corrumpebat oculos, reddidit aliis
amissos: quamque bibebat aquam, vi-
num aliis non semel voluit esse. Deni-
que quid multis? rectè vivere à mortuo
didicit. *Ex Ferrar.*

Inclinemus nos, & oculos in sepulchra
deiciamus, & natura nostræ mysteria co-
gnoscemus. Confusos ac permixtos ostium
aceruos & calvarias carnibus exutas in-
tuebimur; hæc intuentes nos ipsos in illis,
tamquam in speculo, contemplabimur.
S. Ephrem. de Vita Spir.

S. IACOBUS INTERCISUS M.

27. Novembris.

IACOBUS inter proceres Persarum fa-
cile princeps, regique Isdegerdi unice
charus, ut huic fidem suam probaret,
Christo datam abjuravit, communi au-
licorum vitio abreptus, qui hodie
etiam quosvis mores in rege DEOSPUR-
rant,

A a a 4

744 VITÆ SANCTORUM. 27. Nov.
tant, & Deos adorant. At mater con-
juxque JACOBI, nobilis utraque &
Christiana matrona, non ferendum faci-
nus rata, literas dignas se ad eundem
scripserunt. In his & sinu mater & thala-
mo conjux proscribent. Neque enim
mater agnoscere aiebat se filium præter
eum, qui suo in vultu patris matrisque
vultum, hoc est, Christianum, ostende-
ret. Ubera sua si bibisset, spiraturum,
quam cum lacte instillasset pietatem. Sci-
re celo se filium genuisse, non terræ, qui
Superis bellum indiceret. Abortum
proinde esse, quem nunc Jacobum dice-
rent, ideoque abjicere hunc sese. At con-
jux desperare se de thori socio scribebat,
qui ipsam fidem adulterasset; nimi-
rum qui hanc frangere immortalis DEO
non dubitasset, mortali servaturum;
sanctamque castitatem habiturum, qui
Numina Venerem adulteram, qui vagum
Amorem coleret? Qui igitur & filium
& conjugem exisset, nomina quoque
tam splendida poneret, nec alius dici
quam esse vellet. Habuere momentum
literæ, amore dictante & lacrymis sug-
gerentibus atramentum scriptæ, rece-
pit meliorem mentem JACOBUS, pa-
lamque Christianum iterum se confes-
sus, novem horarum carnificina, ma-
nuum primò pedumque articulis, tum
brachiis surisque, ultimò capite trun-
catus atrum factum nuperum omni san-
gui-

guine oblitteravit. *Ex Niceph.*

*Dignus planè est morte, qui tibi Domine
lesu recusat vivere, & mortuus est: & qui
tibi non sapit, desipit & qui curat esse nisi
propter te, pro nihilo est, & nihil est: deni-
que quid est homo, nisi quia tu innotuisti ei.*
S. Bern. serm. 20. in Cant.

SS. BARLAAM & IOSAPHAT CC.

27. Novembris.

ETiam Indis pulchra jam olim fuit ju-
ventus. Princeps hujus memoratur
JOSAPHATUS regis Abenneris filius,
voluptatibus ab ipsis cunabulis innutri-
tus, & ne, quid miseria humana esset,
vel nosse posset, procula ab oculis alio-
rum, inter omnes illecebras educatus. In
tam blando carcere agentem adiit BAR-
LAAMUS Eremi incola gemmarum
mangonem præferens. Certè nobilif-
simam illi gemmam fidem vendidit.
Mox cum deambularum produxisset cu-
pidum, in homine primum mendico,
tum leproso, in decrepito denique sene
ad eum diem nunquam visis, mundi
vultum & ementitum colorem, velut in
minimè mendaci speculo ostendit. La-
borabat itaque necquidquam parens, vel
ad Deos filium, vel ad voluptates ite-
rum abducere. Frustra absente BAR-
LAAMO nescio quis in poster, qui vul-
tum hujus quàm simillimè referebat,
Aaa 5 alia

746 VITÆ SANCTORUM. 28. Nov.
alia velle docere aggressus est; cum ita
Numine volente palam pro Christolo-
qui lingua subdola cogereetur. Frustra
& Theodas magus ab orco auxilia evo-
cavit, & regia puella blanditias admo-
vit, cum IOSAPHATUS, ostensis ab
Angelo calitum & inferorum sedibus,
pluris orci pœnas, quàm minas, pluris
cæli gaudia, quàm carnis fallacias face-
ret: tandem in meliorem sententiam
cum patrem etiam abduxisset, hoc mor-
tuo, regnum alteri cessit, & quam inter
homines minùs poterat, inter feras an-
gelicam vitam, annos v. supra xxx. vixit.
Accepit tamen tumultum cum magistro
suo in regiâ urbe, cui tunc primum mor-
tuus videbatur, cum ille jam olim fuif-
set. Ex Ioan. Damasceno.

*Salutem tuam medicus querit, qui erra-
tem ovem convertit, qui ad malos & bonos
vocandos ad bivia misit. Ecce & nunc tibi
vendit regnum calorum: si non habes obu-
lum unde emas, eme gemitu: fragmento pa-
nis calorum regnum tibi retribuitur. S.
Chryf. hom. 22. ad pop. Antioch.*

S. STEPHANUS MART.
28. Novembris.

STEPHANO huic tempora cognomen
Iunioris fecerunt. Natus est post vo-
tum Virginis imagini, quæ Blachernis
colebatur, à matre factum. Monachus
non

28. Nov. VITÆ SANCTORUM. 747
non tamen Reipublicæ non profuit.
Pugnavit è latebris suis fortissimè in
communem Divorum hostem Coprony-
mum; tum præcipuè cum in templum
Blachernense (cunas S T E P H A N I) de-
bacchatus barbarus furor est. Tunc, in-
quam S T E P H A N U S pro Matre & D E I
& suâ pugnaturus prodiit, & producto
in conspectu tyranni nummo, qui ima-
ginem ejus præ se ferebat, ostendit facile
augustissimas etiam D E I Divorumque
imagines honore debito colendas esse.
Igitur insidiis appetitus, & impuritatis
à mulierculâ mendaci accusatus, è spe-
luncâ suâ ad tribunal, inde in exilium ab-
ducitur. Ibi quoque cum imaginum cul-
tum multis miraculis tueretur, vinctis
à tergo manibus in publicos carceres re-
ducitur, sex panis uncias & tres scyphos
in hebdomades singulas matronâ Chri-
stianâ subministrante. Quòd tamen
cæli Saturnalia instare sibi certus esset,
hæc etiam vitæ fomenta xl. ante mor-
tem diebus respuit, & cum icones Divo-
rum (tota illi hereditas erant) matronæ
illi, de quâ diximus, donasset, obvius
hostibus ivit, & post multa ludibria
raptatus per urbem, calcibusque passim
insultantium pulsatus, tigno denique
cæsus oppetiit. Parricidæ carnifex
dæmon fuit. Mulierculam lactentes
gemini infantes in lecto lacerarunt, ip-
si etiam sceleri immortui. Nec verò
aliter

748 VITÆ SANCTORUM. 29. Nov.
aliter decebat aut parere aut mori vipe-
ram. *Ex Sur. tom. 7.*

*Immensus est Deus & infinitus in iusti-
tiâ, sicut & in misericordiâ; multus ad
ignoscendum, multus ad ulciscendum. Sed
misericordia sibi priora vendicat, ut, si
soluerimus, districtio non inveniatur in quem
serviat. S. Bern. ferm. 1. de Epiph.*

S. RADBODUS EP. 29. Novemb.

Vitas Divorum RADBODUS specu-
lum suum dicere est solitus. In hoc
speculum vitam ecce suam dedit. Pieta-
tem in Caroli & Ludovici Imperato-
rum aulâ edoctus est, ipsissimâ virtutis
tunc scholâ. Hæc clienti suo infulam
Trajectensem peperit, dignissimo om-
nium calculis, præterquam suo. Submit-
tere tamen eandem ad pauperum pedes,
quos quotidie abluebat, non dubitavit,
utque oculos & suos & aliorum falle-
ret, ex auro quidem bibit, sed aquam;
quam cum libare vellet non nemo, in-
merum vertit RADBODUS: itaque ca-
vit ne pessimus pocillator gloriola ve-
nerum suum virtuti affunderet. Iam
Danos, cum dicenti ad concionem ob-
streperent, diris devovit, quas illico
senserunt peste abrepti. Demum mortem
sibi, alteri infulam suam vaticinatus, inter
preces, quibus ferè vitam duxit, absolvit
vi-

30. Nov. VITÆ SANCTORUM. 749.
vitam, in opem præcipuè D. Martinum
vocans, qui morienti adfuisse non vanis
argumentis creditur. Illud indubium,
ad decumbentem virginum Reginam SS.
hinc Theclâ, illinc Agnete stipatam ve-
nisse, eam ob causam, uti ipsa aiebat,
quòd in precibus suis *Radbodus* num-
quam non memor *Virginis* fuisset. Et ve-
rò quî matris oblivisci filius posset? certè
oblivisci filiorum mater hæc non potest.

Ex Suario.

*Iustitia per se sibi abundat ad gloriã :
spectaculum populi, vulgi laudes, favores
hominum, mundi gloriã non requirit : à
Deo genita cælum spectat, in oculis agit
divinis, supernis virtutibus mixta, sem-
per à Deo solo, ut glorificetur, expectat.*
S. Petr. Chryl. serm. 9.

S. ANDREAS AP. 30. Novembris.

ANDREAM, quo D. Petrus germano
gaudebat, tradunt omnium primum
Christi scholæ nomen dedisse; arcano-
rum magistri inter paucos omnium con-
scium, quàm hauserat doctrinam, ab
ejus morte Scythiæ primò, mox Epiro
& Thraciæ, tum Achaïæ etiam intulif-
se; hic contra Procos. Ægeam, crucis
acerrimum inimicum, fortiter rem gef-
fisse; ab hoc ad impia sacrificia invitatum
id respondisse: nobilius sibi sacrificium,
idque quotidianum esse & incruen-
tum;

750 VITÆ SANCTORUM. 30 Nov.
tum; Agnum illum omnis maculæ ex-
pertem, & qui, postquam ejus carne
sanguineque omnes Christiani vixissent,
non minus tamen etiam ipse integer vi-
veret; sub hæc in vincula coniectum esse,
eximendum facile, nisi manus ipse
Christianis, precibus suis, vinxisset;
Protractum inde, ne supra magistrum
primus etiam discipulus esset, virgis cæ-
sum, ad crucem raptatum esse: hanc
procul conspectam amicissime salutasse,
ad hanc velut ad exoptatam vitæ meram
properasse, hanc velut expetitum senio
suo scipionem amplexatum esse, velut
nobilissimum suggestum cupidissime
conscendisse, ab eâ duos dies toridemque
noctes ab ejus ore hominum millia xx.
pependisse; quorum accursu cum ter-
ritus Procos. detrahere eum de cruce
cogitaret, ANDREAM, id ne fieret,
magnopere Deum esse precatum, ac
proinde inter multum, qui precantem
cinxerat, splendorem, è cruce ad cælum,
Ægeam verò à malo dæmone, obtorto
collo, ad pessimam crucem in orbem
abiisse: ex tumultu denique ejus oleum
stillasse, & hoc uno dolorem suum Chri-
stianos leniisse. Ex Baron.

*Felix anima, quæ in cruce gloriatur &
triumphat: tantum ut perseveret in eâ, &
nullis valeat tentationibus dejici. Ort
igitur quisquis in cruce est, cum B. An-
dræa Dominum & magistrum suum, ne*

30. Nov. VITÆ SANCTORUM. 751
patiat̄ eum de cruce deponi. S. Bern.
serm. 2. de S. Andr.

S. IOSCIO CONF.
30. Novembris.

UT nullo non tempore suam VIRGI-
NI nectere corollam possis, Maria-
ne, ecce tibi rosas in hieme etiam sugge-
rimus. Cape sis, & hortum ex quo illæ
veniunt, nobiscum mirare. Vixit an-
no post partum virgineum M. C. LXIII.
apud Audomaren̄ses IOSCIUS mona-
chus, & MARIA unicus amator. Amo-
ris alia argumenta taceo, unum prodo,
quod prius cælum prodidit. Igitur, ut
numquam animo dulce illud nomen
MARIA excideret, quinque quotidie
sibi dicendos Psalmos delegit, quibus
initium optimi ominis litera ex eodem
sacro sancto nomine dederunt, *Magnifi-
cat. Ad Dominum cum tribulaver. Retri-
bue seruo tuo. In convertendo. Ad te leva-
vi.* Quoties igitur hos decurrebat, MA-
RIAM oculi legebant, aures bibebant,
lingua sonabat, cor suspirabat. Et vide sis
quam hoc studium Maria probaverit.
Moritur IOSCIUS in pervigilio S. An-
dræ, & ecce geminæ & purpurâ tinctæ
rosæ ex oculis, totidem ex auribus, ex
ore denique una pullulat, singulæque
literas suas, omnes MARIA nomen
lo-

752 VITÆ SANCTORUM. 30. Nov.
loquuntur. Et quaternæ quidem ad pri-
mum tactum & ipsæ mortuæ cum corpo-
re sunt tumulatae. At illa, quam ex ore
prodiisse diximus, quamque decerptam
Episcopus crystallo inclusit, vivit hodie
etiam, credo ut germen esset, ex quo si-
miles rosas daret Mariana posteritas. Ex
Molano.

*Filium honoremus in matre, & matrem
veneremur in filio; utriusque vota nostra fide-
liter exolvamus: quatenus genitrice filium
pro nobis interpellante, vincamus mundum,
diabolum superemus, tentationibus renita-
mur, consequamur gratiam, adipiscamur
coronam. S. Laur. Justin. serm. de Nat.
B. V.*

S. E. I.